ΝΕΟ ΦΩΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ – ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΪΡΟΥ

ΕΤΟΣ 27ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 841

Δευτέρα 7 Οκτωβρίου 2024

Πρόσκληση

Ειδικό Τεύχος ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Το Σάββατο 12 Οκτωβρίου 2024 στις 19:00, η Ελληνική Πολιτεία θα τιμήσει στον Άγιο Κωνσταντίνο τον Πρόεδρο της Ε.Κ.Κ. Χ. Καβαλή και την Μ. Ευεργέτιδα Αικ. Σοφιανού

Πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόδωρος Β «Θα είμαι ο Πατριάρχης της αγάπης»

Θεόδωρος Β' Ο Ανακαινιστής, αλλά και ο Δείξας Πατριάρχης

Ήταν **Σάββατο 9 Οκτωβρίου του 2004**, όταν ο Τοποτηρητής του Αλεξανδρινού Θρόνου, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αξώμης **Πέτρος,** βγήκε στην Ωραία Πύλη και ανήγγειλε με στεντόρεια φωνή, στον κατάμεστο από κόσμο Ιερό Ναό **του Αγίου Σάββα στην Αλεξάνδρεια,** την εκλογή του νέου Πατριάρχη Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής **Θεοδώρου του Δευτέρου**.

Μέσα στο Άγιο Δισκοπότηρο, που οι δεκατρείς Συνοδικοί Μητροπολίτες είχαν τοποθετήσει πάνω στην Αγία Τράπεζα, η ανέφελος και κατά απόλυτο πλειοψηφία εκλογή του νέου Πατριάρχη Αλεξανδρείας, συνεπήρε το μέγα πλήθος των πιστών που περίμενε με ανυπομονησία, αλλά και ψυχική χαρμονή, την στιγμή αυτή.

Με μια φωνή, που έβγαινε από τα κατάβαθα της ψυχής τους, λαϊκοί και κληρικοί αναφωνούσαν**: ΑΞΙΟΣ ΑΞΙΟΣ ΑΞΙΟΣ,** δίνοντας με αυτόν τον πηγαίο και αυθόρμητο τρόπο την ηθική, αλλά και ουσιαστική νομιμοποίηση μιας εκλογής που έμελλε αποφασιστικά να προσθέσει μια ακόμα λαμπρή σελίδα στην ιστορία του Παλαίφατου Αλεξανδρινού Θρόνου. Το ρολόι έδειχνε δώδεκα και δέκα το μεσημέρι. Ο Μακαριώτατος, στην πρώτη στιγμή της Πατριαρχίας του, κοίταξε με βλέμμα αθόλωτο, γεμάτο βαθιά ευγνωμοσύνη, στις καρδιές των ανθρώπων, που ήρθαν για να τον τιμήσουν, αλλά και να δείξουν την έμπρακτη υποστήριξή τους στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, που για αιώνες είναι άρρηκτα δεμένο με την μοίρα της φυλής μας.

Ως πηδαλιούχος πλέον του Αλεξανδρινού Θρόνου ξεκίνησε την πορεία του με μια αλησμόνητη φράση, την οποία και «υπέγραψε» δημόσια, με όλη την θέρμη της αδάμαστης Κρητικής του καρδιάς. «**Θα είμαι ο Πατριάρχης της αγάπης**». Οι έξι αυτές λέξεις που βγήκαν από το στόμα του Μακαριώτατου, εκείνες τις πρώτες στιγμές στον Άγιο Σάββα, έμελλαν να τον ακολουθούν ως χρέος ψυχής σε όλη του την Ιεραποστολική περπατησιά μέχρι και σήμερα. Και σαν να γνώριζε από ένστικτο, τα πολύκαρπα μελλούμενα, έπιασε με θάρρος και χαμόγελο την ποιμαντική του ράβδο και ξεκίνησε την μοναχική του πορεία στην αχανή γη της Αφρικής, την Ήπειρο του μέλλοντος όπως ακόμα και σήμερα συνηθίζει να την αποκαλεί.

(συνέχεια στην 2η & 3η σελίδα)

Η Ελλάδα τιμά δύο αληθινούς ευπατρίδες

Χρήστος Καβαλής: Κοινότητα χωρίς το ενδιαφέρον για το «εμείς» και σε δεύτερη μοίρα το «εγώ» δε νοείται

Αν προσπαθούσαμε να συμπυκνώσουμε την πορεία του Προέδρου της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ. **Χρήστου Καβαλή** σε μια φράση, βάζοντας μια αυθαίρετη δημοσιογραφική ταμπέλα στο δημοσίευμά μας, αυτή θα ήταν «**Ανθεκτικότητα στο Όραμα**». Στις **12 Οκτωβρίου 2024** η **Ελληνική Πολιτεία** θα τον βραβεύσει με τον «**Ταξιάρχη του Τάγματος του Φοίνικος**». Η μεγάλη αυτή τιμητική διάκριση της πατρίδας μας απονέμεται σε επιδραστικές προσωπικότητες, που όταν τους δόθηκε η ιστορική σκυτάλη του «δικού τους καιρού», την αποδέχτηκαν με παρρησία, διανύοντας μια διαδρομή που άφησε αξιοσημείωτα ίχνη, όχι μόνο στο «εγώ» αλλά και στο «εμείς». Η Ελλάδα ψηλάφισε αυτά τα ίχνη, που σε συνδυασμό με την ανθεκτικότητά τους στο ίδιο και απαράλλακτο όραμα, έδωσαν πλούσιους καρπούς στον Αιγυπτιώτη Ελληνισμό.

Αποφάσισε να τιμήσει τον κ. **Χρήστο Καβαλή** για την ανιδιοτελή του προσφορά στα «κοινά» του Αιγυπτιώτη Ελληνισμού και να δώσει στους νεότερους το φωτεινό παράδειγμα ενός αδάμαστου κοινοτικού πνεύματος. Διαβάστε την ιδιαιτέρως ενδιαφέρουσα συνέντευξη που παραχώρησε στο «**ΝΕΟ ΦΩΣ**» λίγες μέρες πριν την βράβευσή του. Τα πυκνά νοήματα και τα συναισθήματα που αναδύονται ανάμεσα στις γραμμές του δικού του λόγου, είμαστε σίγουροι ότι θα πυροδοτήσουν τις ζωηρές αναμνήσεις των Αιγυπτιωτών που τον γνωρίζουν, αλλά και θα εμπνεύσουν το όραμα όλων των ανθρώπων που ξεκινούν την δική τους πορεία προσφοράς από το «εγώ»….στο «εμείς.»

(συνέχεια στην 6η, 7η & 8η σελίδα)

Αικατερίνη Μπελεφάντη Σοφιανού: Όποιος προσφέρει με αγάπη δεν μπορεί ποτέ να πικραθεί

Έχει δεχτεί δεκάδες τιμητικές διακρίσεις και έχει ακούσει αμέτρητες επευφημίες για το πολυκύμαντο έργο της ζωής της. Η Κυρία **Αικατερίνη Μπελεφάντη Σοφιανού** είναι γεννημένη Αιγυπτιώτισσα και αναθρεμμένη ως «**πολίτης του κόσμου**», που από την αυγή της ζωής της η έννοια του σκοπού και του χρέους ήταν δεμένη με το κάθε κύτταρο της ύπαρξής της. Ο «σκοπός», ήταν να καταφέρει να δώσει δημιουργική διέξοδο στην φλόγα που την κατέκαιγε και το «χρέος» ήταν, σε ό,τι δημιουργούσε στο διάβα της πορείας της να είχε πάντα ως αφετηρία τον άνθρωπο. Σε αυτό το δίπτυχο ισορροπούσε και η άφατη αγάπη της για την Ελληνική γλώσσα, για την Πατρίδα και για την Ορθόδοξη μας πίστη και τελικά κατάφερε να γίνει ο καλύτερος Πρεσβευτής τους στα πέρατα του κόσμου. Υπήρξε μια ευφυής και διακεκριμένη επιχειρηματίας, που με τον σύζυγό της Παντελή διέπρεψαν από κοινού, αλλά και μια ξεχωριστή φιλάνθρωπος, της οποίας η καταγεγραμμένη και δημόσια προσφορά, για την οποία πολλάκις τιμάται, αποτελεί ένα και μόνο μέρος από αυτό που εμείς γνωρίζουμε. Η σιωπηλή και αυθόρμητη δοτικότητα της, αντηχεί στις φήμες που την ακολουθούν και για τις οποίες η ίδια απλώς χαμογελά στο άκουσμά τους. Στις **12 Οκτωβρίου** η Πατρίδα μας θα την τιμήσει αναγνωρίζοντας στο πρόσωπό της ένα ενεργό παράδειγμα προς μίμηση. Το «**ΝΕΟ ΦΩΣ**» λίγες μέρες πριν την βράβευσή της με τον **Χρυσό Σταυρό του Τάγματος της Τιμής**, δημοσιεύει, σε αυτό το ειδικό τεύχος, μια ενδιαφέρουσα συνέντευξη που μας παραχώρησε και στην οποία καταγράφεται το δικό της συναισθηματικό αποτύπωμα από την πορεία μιας ολόκληρης ζωής.

(συνέχεια στην 4η &5ησελίδα)

Πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόδωρος Β΄ «Θα είμαι ο Πατριάρχης της αγάπης»

Στα 20 αυτά χρόνια της Πατριαρχίας του, πλάτυνε όσο μπόρεσε περισσότερο, τον φωτεινό δρόμο και το μεγάλο έργο που του παρέδωσαν ως ιερή παρακαταθήκη οι Μακαριστοί Πατριάρχες **Νικόλαος ΣΤ΄**, **Παρθένιος Γ΄**, αλλά και ο Μακαριστός Πατριάρχης **Πέτρος Ζ΄**, ο οποίος του ενεχείρισε με τον αδόκητο θάνατό του, την χρυσή σκυτάλη της διαδοχής.

Περπάτησε στην κυριολεξία σ' ολόκληρη την Αφρική και την «χαρτογράφησε» σπιθαμή προς σπιθαμή, με κάθε του βήμα. Αψήφησε τις κακουχίες και τους κινδύνους και μετέφερε όσο κανένας άλλος προκατοχός του, το μήνυμα της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού έως και την ακροτελεύτια γωνιά της τεράστιας αυτής ηπείρου.

Το **«Νέο Φως»** ως ελάχιστο φόρο τιμής στην μεγάλη προσφορά του δημιούργησε ένα αφιέρωμα που φιλοδοξεί να ρίξει φως στην πολυκύμαντη αυτή πορεία Του, αλλά και στις σημαντικές στιγμές της Πατριαρχίας του.

Ας γυρίσουμε λοιπόν νοερά μέσα από αυτές τις σελίδες, 20 χρόνια πίσω και ας ξαναθυμηθούμε τις εικόνες και συναισθήματα από την φωτόμορφη ημέρα της ενθρόνισής Του που πραγματοποιήθηκε με δόξα και τιμή την **Κυριακή 24 Οκτωβρίου 2004** στις 11 το πρωί στον **Ιερό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου** στην Αλεξάνδρεια.

Μια μεγάλη μέρα που φώτισε την Αλεξάνδρεια, την Ορθοδοξία και τον Ελληνισμό όπου γης

Η τελετή της ενθρόνισης πραγματοποιήθηκε παρουσία του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας **Κωστή Στεφανόπουλου,** ο οποίος μετέφερε προς τον νέο Πατριάρχη τον σεβασμό και την αγάπη όλων των Ελλήνων στο πρόσωπό του, αλλά και την αμέριστη υποστήριξη της Ελληνικής Πολιτείας στο δύσκολο, όπως χαρακτήρισε, έργο του.

Δεκάδες υπουργοί και εκπρόσωποι κρατικών φορέων της πατρίδας μας ταξίδεψαν στην Αλεξάνδρεια για να τιμήσουν τον Πατριάρχη με προεξάρχουσα την Υπουργό Παιδείας της Ελλάδας **Μαριέττα Γιαννάκου**, η οποία εκπροσωπώντας την Ελληνική Κυβέρνηση, μετέφερε στον Μακαριώτατο τις ευχές, αλλά και την έμπρακτη στήριξη του Πρωθυπουργού κ. **Κωνσταντίνου Καραμανλή**, καθώς και όλης της Κυβέρνησης των Ελλήνων. Δεκάδες Αρχιερείς και ποιμενάρχες από όλα τα μέρη του κόσμου, εκπρόσωποι Ορθόδοξων Εκκλησιών και ξένων δογμάτων έδωσαν το παρών λαμπρύνοντας με την παρουσία τους την μεγάλη αυτή ημέρα. Ξεχωριστή ήταν η δυναμική συμμετοχή, της Ελλαδικής Εκκλησίας με την παρουσία πολλών Μητροπολιτών προεξάρχοντος του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος **Χριστοδούλου**.

Παρών όμως στην ιστορική αυτή στιγμή ήταν και σύσσωμος ο Αιγυπτιώτης Ελληνισμός που ήρθε στην Αλεξάνδρεια από όλες τις γωνιές της Αιγύπτου όπου ρίζωσαν κατά καιρούς οι Έλληνες. Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ. **Χρήστος Καβαλής,** νεοφώτιστος και αυτός, με λίγα χρόνια στο τιμόνι της Ε.Κ.Κ., αλλά γεμάτος νεανική ορμή και όραμα και ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας κ. **Χαράλαμπος Κατσιμπρής** έδωσαν με μια φωνή εκπροσωπώντας όλους τους Αιγυπτιώτες, την ισχυρή δέσμευση ότι θα είναι πάντα στο πλευρό του και θα προάγουν το ιεραποστολικό του έργο με όποιο κόστος και αν απαιτηθεί.

Η εκτίμηση αυτή, αλλά και η βαθιά τους γνωριμία είχε αρχικά σφυρηλατηθεί όταν για εννιά μήνες κατείχε την θέση του Πατριαρχικού Επιτρόπου Αλεξανδρείας στο πλευρό του Μακαριστού **Πέτρου Ζ΄**, πριν πάρει τον δρόμο για την Μητρόπολη του Καμερούν το 1997.

Η ευχή της μάνας

Κατάμεστος από εκατοντάδες πιστούς, που βρίσκονταν στο πλευρό του Πατριάρχη την σημαντικότερη μέρα της ζωής του, ήταν ο Ναός του Ευαγγελισμού. Επίσημοι προσκεκλημένοι από όλα τα μέρη του κόσμου ήρθαν να τον τιμήσουν, να νιώσουν το δάκρυ και την χαρά της ψυχής Του μια μέρα σαν και αυτή, αλλά και να ακούσουν τα πρώτα Του λόγια από το ύψιστο σημείο του Αλενδρινού Θρόνου όπου πλέον βρισκόταν.

Δεκάδες οι ξένες ανταποκρίσεις στα Διεθνή Μέσα Ενημέρωσης και το ενδιαφέρον του κόσμου όλου στραμμένο στο πρόσωπο του Μακαριωτάτου που εμφανώς έπλεε σε πελάγη άφατης ευτυχίας.

Κάτι όμως έλειπε από την ιερή αυτή στιγμή που κορυφωνόταν ερήμην του και το δίχως άλλο, για να κλείσει ο κύκλος και η Θεία Φώτιση να τον προικίσει με την χάρη της, έπρεπε ο ίδιος ταπεινά να σκύψει και να φιλήσει το χέρι της μητέρας του **Κλεοπάτρας** ζητώντας την πολύτιμη ευχή της λίγο πριν ανέβει στον Θρόνο του Αγίου Μάρκου.

Και το έκανε. Έγινε για λίγο ο «**Νικολάκης**» της νεανικής της καρδιάς και πήρε απλόχερα την ευχή της, με το πλήθος των πιστών να δακρύζει στο πλευρό του.

Τίμησε όχι μόνο την μάνα που τον γέννησε, αλλά και την γυναίκα που του στάθηκε, «κερί αναμμένο» μέχρι την τελευταία πνοή της ζωής της, αναπληρώνοντας με περισσή αγάπη και δύναμη το κενό που άφησε στην ψυχή του ο πρόωρος θάνατος το πατέρα του.

Η μεγαλοπρεπής ενθρόνιση του Πατριάρχη στο Κάιρο

Το «Φως Ιλαρόν» έλαμψε και στην δεύτερη έδρα του Πατριαρχείου, στο Κάιρο, την **Κυριακή 21 Νοεμβρίου** με τον κατάμεστο από κόσμο Ιερό Κοινοτικό Ναό των **Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης** να αναφωνεί με όλη την δύναμη της ψυχής για ακόμα μια φορά: **ΑΞΙΟΣ ΑΞΙΟΣ ΑΞΙΟΣ.**

Όπως διαβάζουμε στα εκτενή δημοσιεύματα του **Νικόλα Κάτσικα** στο «Ν.Φ.», ο **Μακαριώτατος** έδωσε, από το Κάιρο αυτήν την φορά το ηχηρό στίγμα της Πατριαρχίας του με τα λόγια του να πατάνε στην στέρεη βάση της βιωμένης πράξης που συμπορευόταν και συμπορεύεται μέχρι και σήμερα σε κάθε του βήμα. «Η εμπειρία του μυστηρίου της Θείας Αποκαλύψεως πραγματώθηκε ποικιλοτρόπως στην προσωπική μου σταυροαναστάσιμη πορεία. Η αγάπη για τον άνθρωπο με συγκλόνιζε πάντοτε και η διάθεση προσφοράς με συνεπαίρνει ακόμα. Ευχαριστώ το Θεό για αυτήν Του την δωρεά. "Κύριε πρόσθες ημίν πίστιν". Ας είναι αυτή η δοξολογική μας και ομολογία. Ο άνθρωπος που αγαπά, αγαπά ολόκληρο τον κόσμο, όλους τους ανθρώπους. Ζει μόνον για να αγαπά και να προσεύχεται. Είναι η ασκητική εμπειρία ενός Ορδόδοξου Επισκόπου, η εμπειρία ενός Πατριάρχου της Αλεξανδρινής Εκκλησίας. Ενός Πατριάρχου που ζει και κινείται ως πατέρας και διάκονος και αυτάδελφος.»

Λόγια, από καρδιάς που συγκίνησαν τους πάντες, με τον Πρόεδρο της Ε.Κ.Κ. κ. **Χρήστο Καβαλή** να αποκρίνεται, δίνοντάς Του μια υπόσχεση, την οποία έχει κρατήσει στο ακέραιο μέχρι και σήμερα, ότι σύσσωμη η **Ελληνική Κοινότητα Καΐρου** θα είναι πάντα στο πλευρό του και θα συνεπικουρεί το δικό Του όραμα.

Θεόδωρος Β'. Ο Ανακαινιστής, αλλά και ο Δείξας Πατριάρχης

Έχουμε ακούσει επανειλημμένα σε δημόσιες ομιλίες του, τον Πρόεδρο των Οφφικιαλίων του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής Ομ. Καθηγητή κ. **Θεόδωρο Ι. Παναγόπουλο** να αποκαλεί τον Πατριάρχη με το προσωνύμιο «Ο **Ανακαινιστής Πατριάρχης**». Δικαίως πιστεύουμε, ότι ο κ. **Παναγόπουλος** του απονέμει αυτόν τον χαρακτηρισμό, μιας και η συστηματική και αδιάλειπτη δράση Του όλα αυτά τα χρόνια σε όλα τα επίπεδα της Πατριαρχείας του, είναι αψευδής μάρτυρας μιας τιμητικής τέτοιας φράσης. των ημερών του, με την αμέριστη βοήθεια των Ελληνικών Κοινοτήτων Καΐρου και Αλεξάνδρειας, αλλά και με την δική του προσωπική συμβολή, κινητοποιώντας και εμπνέοντας, όσο κανένας άλλος, τις καρδιές πολύτιμων ευεργετών σε Ελλάδα και Αίγυπτο, έχουν ανακαινισθεί και παραδοθεί στην πρότερη λαμπερή τους όψη, όλα τα ένδοξα τοπόσημα της Ορθόδοξης Χριστιανικής μας πίστης, κυματίζοντας την γαλανόλευκη σημαία της Πατρίδας στα μάτια των προσκυνητών που έρχονται από τα πέρατα του κόσμου για να προσκυνήσουν στην χάρη τους. Ο κατάλογος όλα αυτά τα 20 χρόνια τεράστιος σε σημασία και εμείς που ζούμε στα ευλογημένα και θεοβάδιστα χώματα της Αιγύπτου τον βλέπουμε συνεχώς να μεγαλώνει και να πλαταίνει. Θα παραθέσουμε παρακάτω ορισμένα από τα φωτεινότερα σημεία αυτής της σημαντικής διαδρομής.

Με την ευλογία του Μακαριώτατου ανακαινίστηκε, στην αρχή της Πατριαρχίας του, ο **Ιερός Ναός του Ευαγγελισμού** στην Αλεξάνδρεια, αλλά και η εκκλησία στο νεκροταφείο της μεγάλης αυτής πόλης.

Ο Ιερός Ναός του **Αγίου Γεωργίου** Παλαιού Καΐρου, η επονομαζόμενη Ροτόντα της Ανατολής, απετέλεσε ένα μεγάλο προσωπικό του επίτευγμα, με την επιτυχημένη και ριζική ανακαίνιση ολόκληρου του αρχαίου Πύργου, αλλά και όλων των κτηρίων της Μονής, καθώς και με την δημιουργία ενός σημαντικού βυζαντινού και αρχαιολογικού Μουσείου στα υπόγεια του Πύργου, όπου αναπαύονται οι Πατριάρχες του Αλεξανδρινού Θρόνου, και βρίσκεται ο χώρος όπου φυλακίστηκε ο Άγιος Γεώργιος κατά την παραμονή του στην Βαβυλώνα.

Κομβική για όλον τον Αιγυπτιώτη Ελληνισμό ήταν και η 27η και η 28η Σεπτεμβρίου του 2019, ημέρα των θυρανοιξίων του Κοινοτικού Ι.Ν. των **Αγίων Κων/νου και Ελένης** στο Κάιρο. Ένας ναός που όπως διαβάσαμε στα συνεχή ρεπορτάζ της κας Κάτιας Τσιμπλάκη στο «Ν.Φ.» ανακαινίσθηκε εκ θεμελίων με την ευλογία του Πατριάρχη, την οικονομική στήριξη της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου, και της Μ. Ευεργέτιδας της Ε.Κ.Κ. και Αρχόντισσας του Πατριαρχείου κας Αικατερίνης Μπελεφάντη Σοφιανού, και τέλος με την καθοδήγηση του Πολ. Μηχανικού κ. Μιχ. Μπίσκου.

Στα χρόνια της Πατριαρχίας Του αποπερατώθηκε η ανακαίνιση του Ιερού Ναού **Αγίου Νικολάου** στο Χαμζάουι η οποία είχε ξεκινήσει επί των ημερών του Μακαριστού Πατριάρχη Πέτρου Ζ καθώς και τα κτήρια της Πατριαρχικής Επιτροπείας του Καΐρου στην οποία βρίσκεται και το κελί που διέμενε ως Πατριαρχικός Επίτροπος ο **Άγιος Νεκτάριος**, και αποτελεί έναν Πανορθόδοξο Προσκυνηματικό τόπο.

Με την ευλογία Του, ανακαινίσθηκε ο Ιερός Ναός της **Αγίας Αικατερίνης** στο Σουέζ όπου τα λαμπερά θυρανοίξια που τέλεσε ο Μακαριώτατος στις **25 Νοεμβρίου 2022** συγκέντρωσαν εκατοντάδες πιστούς από όλο τον κόσμο, αποδεικνύοντας για ακόμα μια φορά την δυναμική και το κλέος του Αλεξανδρινού Θρόνου.

Ανακαίνισε επίσης και το Μετόχι του Πατριαρχείου στην περιοχή της Άνω Κυψέλης στην Αθήνα, όπου ο περίλαμπρος Ναός των Αγίων Αθανασίου, Νικολάου και Φωτίου στέκουν ως αψευδείς μάρτυρες της μεγάλης του προσφοράς.

Δημιούργησε επίσης, με αμέριστη φροντίδα και κόπο το Πατριαρχικό Αρχαιολογικό Μουσείο στην Αλεξάνδρεια, στον υπόγειο χώρο του Πατριαρχείου, όπου ανακαλύφθηκαν στοές (υδραγωγεία) από την εποχή των Πτολεμαίων που χρονολογούνται από το 2500 π.Χ Διαμορφώθηκε ακολουθώντας τα πλέον σύγχρονα μουσειακά πρότυπα για να φιλοξενήσει εκθέματα φαραωνικών, ελληνιστικών, ρωμαϊκών και ισλαμικών χρόνων από την Αλεξάνδρεια, αλλά και από άλλες περιοχές της Αιγύπτου.

Σημαντική ήταν και η συμβολή του στην εγκαθίδρυση και στην εδραίωση ενός στέρεου και γόνιμου διαθρησκευτικού διαλόγου, δημιουργώντας και προεδρεύοντας σε ειδικές επιτροπές διαλόγου, αλλά και διοργανώνοντας και συμμετέχοντας ενεργά σε ημερίδες και διαθρησκευτικά συνέδρια στην Αίγυπτο αλλά και σε πολλά άλλα μέρη του κόσμου. Προεξάρχουσας σημασίας για την θεμελίωση των πρωτοβουλιών αυτών ήταν και η δημιουργία ακόμα μιας πόρτας διαθρησκευτικού και διαπολιτισμικού διαλόγου, εγκαινιάζοντας, με περισσή λαμπρότητα και με κάθε μεγαλοπρέπεια τον Νοέμβριο του 2021 το **Πατριαρχικό Κέντρο Μελετών και Διαλόγου στην Ιερά Πατριαρχική Μονή του Αγίου Γεωργίου Παλαιού Καΐρου.** Ιστορική και λαμπερή ημέρα, η **Παρασκευή 10 Νοεμβρίου 2023** για το **Ελληνορθόδοξο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας**, αλλά και για όλον τον **Αιγυπτιώτη Ελληνισμό** της Νειλοχώρας κατά την οποία η Α.Θ.Μ. ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής **Θεόδωρος Β'** θεμελίωσε με δόξα και τιμή τον Ιερό Ναό στην μνήμη του **Ιωάννου Ελεήμονος** Πατριάρχου Αλεξανδρείας στην Νέα Διοικητική Πρωτεύουσα του Καΐρου. Άδραξε την τεράστια ευκαιρία που προέκυψε ως απότοκο της άριστης σχέσης που διατηρεί με τον Πρόεδρο της Αιγύπτου **Αμπνελ Φατάχ Αλ Σίσι**, ο οποίος και παραχώρησε στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας επτά στρέμματα στην Νέα Πρωτεύουσα για την οικοδόμηση ενός μεγαλοπρεπούς Ιερού Ναού προς δόξα του Κυρίου.

Θεόδωρος Β' ο «Δείξας Πατριάρχης»

Πέραν όμως από το εύστοχο προσωνύμιο του «Ανακαινιστή» που του προσέδωσε ο Πρόεδρος των Οφφικιαλίων του Πατριαρχείου μας κ. **Θεόδωρος Παναγόπουλος,** εμείς

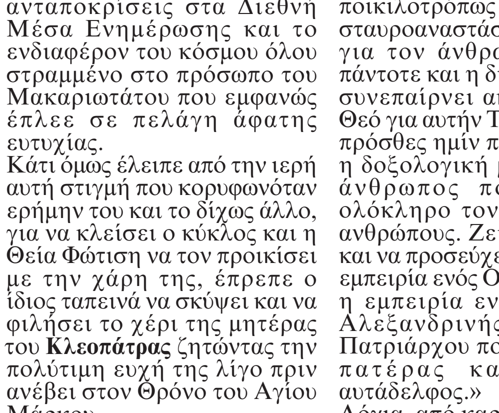

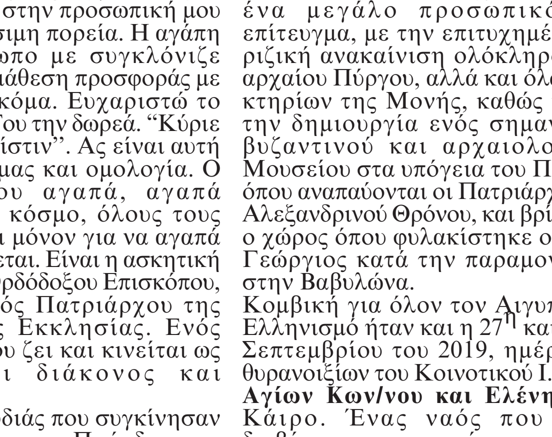

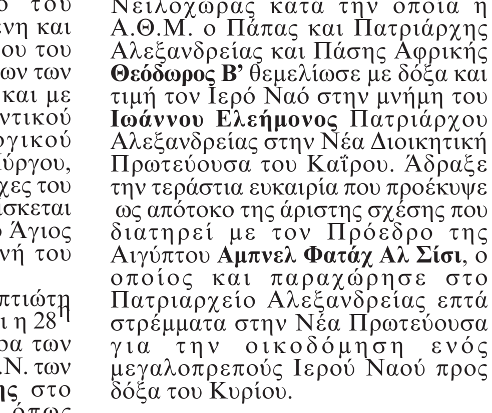

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΚΑΪΡΟΥ

Ελληνική Κοινότητα Καΐρου	259.13.945 259.33.372 258.84.652 (φαξ)
Ελληνικό Νοσοκομείο Ε.Κ.Κ.	248.22.177 248.22.186 248.22.259 268.36.516 (φαξ)
Μεταφραστικό Ε.Κ.Κ.	27381989 01118641010
Πατριαρχική Επιτροπεία	2510.35.16 2510.67.77 (φαξ)
Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου	27.41.2002
Μετόχι Ιεράς Μονής Σινά	48.28.513
Ελληνική Πρεσβεία	279.55.915 279.50.443 279.51.074 279.63.903 (φαξ)
Κυπριακή Πρεσβεία	27377012/13/14 Προξενικό Τμήμα Τηλ: 02 27377021
Ελληνικό Προξενείο	2735 5851, 2735 5898 2735 5899, 2735 5868 2735 5869, 2735 5863 2735 5818 (φαξ)

ΝΕΟ ΦΩΣ
ΕΤΟΣ 27ο
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 841

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΕΟΔ. ΚΑΒΑΛΗΣ

Προϊσταμένη Εφορείας Νέου Φωτός
ΒΙΛΛΥ ΠΟΛΙΤΗ-ΖΟΥΕ

Αρχισυντάκτης
ΒΑΣΙΛΗΣ Α. ΠΟΥΛΑΡΙΚΑΣ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
& Επιμέλεια Εκτύπωσης
Dr. *ΑΤΕΦ ΝΑΧΛΑ*

ΕΔΡΑ-ΓΡΑΦΕΙΑ
17, Σουλειμάν Ελ Χάλαμπι, Κάιρο

website: ekkairo.org
e-mail: neofos@ekkairo.org

Το "ΝΕΟ ΦΩΣ" διατίθεται **ΔΩΡΕΑΝ** απο τα γραφεία της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου καθώς και απο όλα τα Ελληνικά Σωματεία.

θα τον χαρακτηρίσουμε και ως ο «Δείξας Πατριάρχης» και αυτό γιατί κατάφερε όσο κανένας άλλος, με το ακλόνητο και αδιαπραγμάτευτο ιεραποστολικό του όραμα, να ανοίξει νέους δρόμους στις καρδιές των Αφρικανών, οι οποίοι τον αποκαλούν με αγάπη ως «λευκό πατέρα». Κήρυξε τον Λόγο του Θεού μέσα από πράξεις βιωμένης αγάπης που δεν περίμεναν κάποιο ευτελές αντάλλαγμα προσηλυτισμού, αλλά καθρέφτιζαν την εγγενή και ουσιαστική του βιονομία. Στις 40 ενεργές Μητροπόλεις και Επισκοπές που είναι διασκορπισμένες στην Αφρικανική ήπειρο μεταλαμπαδεύει τις αξίες αλλά πάνω την ηθική του Χριστιανισμού μετουσιώνοντας στην καθημερινότητα των Αφρικανών αδελφών μας ένα παράδειγμα προς μίμηση. Για την πλούσια Ιεραποστολική του δράση αλλά πάνω από όλα για την θέρμη της ψυχής του να μην παρεκκλίνει σπιθαμή από το όραμά του, έχει τιμηθεί πολλάκις από πολυάριθμους διεθνείς οργανισμούς και ινστιτούτα. Στο παρόν αφιέρωμα θα αναφερθούμε σε δύο φωτεινές στιγμές που πιστεύουμε ότι αξίζει να κρατηθούν στην μνήμη.

Η πρώτη ήταν, το **Σάββατο 8 Οκτωβρίου 2022** στην Αμερική κατά το ετήσιο δείπνο του Τάγματος των Αρχόντων του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Η Αυτού Θειοτάτη Μακαριότητα ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. **Θεόδωρος Β'** τιμήθηκε με το Βραβείο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Αθηναγόρας». Το σημαντικό αυτό βραβείο καθιερώθηκε το 1986 από το Εθνικό Συμβούλιο του **Τάγματος του Αγίου Ανδρέα του Αποστόλου**, το οποίο είναι Τάγμα Αρχόντων του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην Αμερική. Ύψιστη τιμή για τον πηδαλιούχο της Αλεξανδρινής Εκκλησία αυτή η σημαντική βράβευση, αλλά και μια μεγάλη ευκαιρία για να διαχυθεί από το στόμα του ίδιου του Πατριάρχη το μήνυμα της προσφοράς και της αγάπης στον πάσχοντα Άνθρωπο που το Δευτερόθρονο Πατριαρχείο διακονεί από την ίδρυσή του. Αξίζει να σημειωθεί ότι κατά την επίσκεψή του στην Αμερική ο Πατριάρχης Θεόδωρος πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στον Πρόεδρο των ΗΠΑ **Τζο Μπάιντεν.**

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης **Βαρθολομαίος** στο μήνυμά του για την βράβευση του Πατριάρχη αναγνώρισε ότι «**αξίως και δικαίως**» το Τάγμα του Αγίου Ανδρέα τίμησε τον Πατριάρχη Αφρικής **Θεόδωρο**, προσθέτοντας ότι ο Μακαριώτατος Πατριάρχης αποτελεί «έναν αυθεντικό υπερασπιστή της ανθρώπινης ελευθερίας.»

Η δεύτερη σημαντική στιγμή που θα θέλαμε να συμπεριλάβουμε στο ανά χείρας αφιέρωμα είναι η αναγόρευση, σε μια πανηγυρική τελετή, του Πατριάρχη Αλεξανδρείας Θεόδωρου ως **Επίτιμο μέλος της Ακαδημίας Αθηνών** στις **14 Μαΐου 2024.**

Κατά την τελετή υποδοχής, ο Γενικός Γραμματέας της Ακαδημίας, κ. **Χρήστος Ζερεφός**, παρουσίασε τον Πατριάρχη, ο οποίος και εκφώνησε ομιλία

με θέμα: «Πατριαρχείον Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής: Φάρος Τηλαυγής εις την Ιστορικήν Διαχρονίαν».

Η συνέντευξη στο «ΝΕΟ ΦΩΣ»

Ως κατακλείδα αυτού του επετειακού αφιερώματος διαβάστε την ενδιαφέρουσα συνέντευξη που παραχώρησε με χαρά ο Μακαριώτατος Πατριάρχης στο «**Ν. Φ.**» και στην οποία αποτυπώνει με τον δικό του μοναδικό τρόπο σκέψεις και συναισθήματα για την πορεία της 20χρονης Πατριαρχείας του.

Αν κλείνατε τα μάτια σας και γυρνούσατε τον χρόνο πίσω την στιγμή που από το Άγιο Δισκοπότηρο βγήκε παμψηφεί η εκλογή σας, ποια ήταν τα πρώτα συναισθήματα αλλά και οι σκέψεις που χαράχτηκαν τότε στην μνήμη σας;

Συναισθήματα χαράς για την μεγάλη τιμή που μου έκανε ο Θεός και η αγάπη των Αγίων Αρχιερέων του Αποστολικού Θρόνου της Αλεξανδρείας. Από τα πρώτα λεπτά συνειδητοποίησα την μεγάλη ευθύνη που αναλαμβάνω και θερμά προσευχήθηκα ο Κύριος της Αγάπης να με ενδυναμώσει στα νέα μου καθήκοντα

Στην 20 χρονη Πατριαρχία σας πείτε μας ποια στιγμή σας έρχεται στο μυαλό ως την πιο ζωντανή και χαρούμενη ανάμνηση και ποια ήταν για εσάς η πιο δύσκολη στιγμή που ίσως σκεφτήκατε το «παρελθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο».

Είναι πάρα πολλές οι χαρές της Πατριαρχίας μου και πολύ δύσκολο να τις ξεχωρίσω. Χαρά νιώθεις όταν ένα μεγάλο έργο τελειώνει όπως π.χ. η εκ βάθρων ανακαίνιση της Ιεράς Μονής του **Αγίου Γεωργίου** και πολλών άλλων έργων, χαρά νιώθεις και όταν ένα παιδάκι της Αφρικής σου προσφέρει με ένα μεγάλο χαμόγελο μια μπανάνα από το φαγητό του για να σ' ευχαριστήσει για την επίσκεψή σου.

Σαν πιο δύσκολη στιγμή θεωρώ την εισπήδηση της Ρωσικής Εκκλησία στην εδαφική και πνευματική δικαιοδοσία του Πατριαρχείου μας.

Όταν βρίσκεστε ανάμεσα στους Αφρικανούς αδελφούς μας στις Ορθόδοξες Μητροπόλεις του Πατριαρχείου ποια είναι η ανατροφοδότηση που λαμβάνετε από τα βλέμματά τους;

Το χαμόγελο των πονεμένων ανθρώπων της Αφρικής μου δίδουν δύναμη για να συνεχίσω τον αγώνα μου και όλη την προσπάθειά μου, ώστε να μπορέσω να χαρίσω ένα «κόκκο» χαράς και αισιοδοξίας και σ' άλλους ανθρώπους. Αυτό το χαμόγελο έχει πολύ μεγάλη σημασία για μένα διότι γνωρίζω ότι προέρχεται από ανθρώπους που έχουν ζήσει δύσκολα, έχουν αντιμετωπίσει προβλήματα, φτώχεια, ασθένειες, ορφάνια. Έχουν ταλαιπωρηθεί και τώρα που βρίσκουν όχι από τα δικά μου χέρια, αλλά από τα χέρια του Χριστού, ένα πιάτο φαγητό, ένα νοσοκομείο, ένα σχολείο χαίρονται γιατί η ζωή τους θα είναι λίγο καλύτερη.

Ποιο είναι το μεγαλύτερο έργο που έχετε ως όραμα για το Πατριαρχείο και βρίσκεται στην καρδιά σας χωρίς να έχει πάρει ακόμα σάρκα και οστά;

Οραμά μου είναι να χτιστούν σχολεία και τεχνικές σχολές για να μάθουν τα παιδιά γράμματα και τέχνες που θα τα βοηθήσουν στην επιβίωσή τους. Επίσης περισσότερα ιατρικά και φιλανθρωπικά ιδρύματα για την ανακούφιση των ασθενών και των πονεμένων ανθρώπων. Χιλιάδες οι μολυσματικές ασθένειες που μαστίζουν την Αφρικανική ήπειρο. Δεν αντέχει η καρδιά μου.

Μιλήστε μας για την σχέση σας με τους Αρχηγούς των Κρατών της Αφρικανικής Ηπείρου και για το πόσο διευκολύνουν το έργο σας.

Χαίρομαι όταν κατά τις επισκέψεις μου στις Αφρικανικές χώρες με κάθε τιμή και επισημότητα με υποδέχονται οι Αρχηγοί των Κρατών που επισκέπτομαι. Χαίρομαι που αναγνωρίζουν το έργα του Πατριαρχείου μας και με τον δικό τους τρόπο θέλουν να μας βοηθήσουν. Άλλωστε Πολιτεία και Εκκλησία έχουν μια κοινή αποστολή. Να βοηθήσουν τον λαό. Αυτό πράττουμε με πολύ αγάπη. Τιμητική είναι και η επίσημος αναγνώριση των Μητροπόλεων μας. Αυτό μας δίδει πολλές δυνατότητες για την επαύξηση του έργου μας. Οφείλω κατ' αρχάς μεγάλες ευχαριστίες στον Πρόεδρο της Νειλοχωρας κ. **Αμπντελ Φατάχ Αλ Σίσι** διότι ο ίδιος προσωπικά μας αγαπά και φροντίζει το Πατριαρχείο μας. Το τελευταίο δώρο του, η παραχώρηση του μεγάλου οικοπέδου για την ανέγερση Ιερού Ναού και διοικητικού κέντρου του Πατριαρχείου μας στην Νέα Πρωτεύουσα επιβεβαιώνουν τους λόγους μου.

Τον ευχαριστώ δια αυτής της συνεντεύξεως μου που γίνεται με στοργή για τα 20 έτη της Πατριαρχίας μου ως και όλους τους ηγέτες της Αφρικής που είναι δίπλα μας. Μας τιμούν και μας παρέχουν ασφάλεια.

Μια ευχή σας από καρδιάς για το μέλλον;

Ευχή μου είναι να επικρατήσει Ειρήνη σ όλο τον κόσμο, στην Αίγυπτο μας και σε όλες τις χώρες της Αφρικανικής ηπείρου. Να γίνουν αναπτυξιακά έργα που θα βοηθήσουν στην καλυτέρευση της ζωής των ανθρώπων και πάνω από όλα να κηρυχθεί το Ευαγγέλιο του Χριστού σε κάθε γωνιά του κόσμου. Το ευαγγέλιο που το περιεχόμενο μπορείς να το συνοψίσεις με μια και μόνο λέξη. Ο Άγιος **Ιωάννης ο Θεολόγος** λέγει η αγάπη προς το πλησίον μας αποδεικνύει ότι έχουμε πραγματική αγάπη προς τον Θεό.

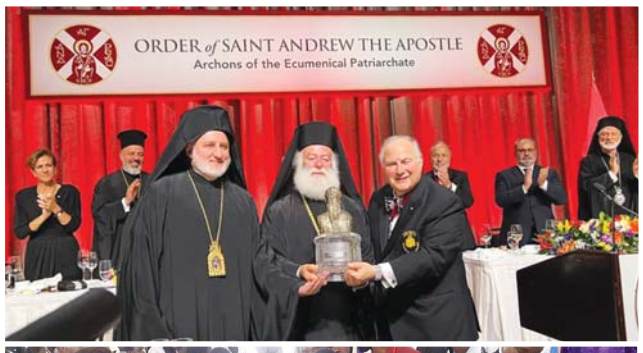

Όποιος προσφέρει με αγάπη δεν μπορεί ποτέ να πικραθεί

Κυρία Σοφιανού γνωρίζουμε καλά την βαθιά εκτίμηση, μα πάνω από όλα την αγάπη που τρέφετε στο πρόσωπο του Πατριάρχη μας. Μιλήστε μας λίγο για την πρώτη φορά που οι δρόμοι της ζωής σας διασταυρώθηκαν.

Ως Αιγυπτιώτισσα εγκατεστημένη πλέον στην Αθήνα πήγαινα συχνά και παρακολουθούσα τη θεία λειτουργία στο Μετόχι του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής στην Κυψέλη. Εκεί κάποια στιγμή μετά το 2010 είχα την τύχη να πάρω την προσωπική ευλογία του Μακαριωτάτου Πατριάρχη **Θεοδώρου**, ο οποίος μου έδωσε το θάρρος να αυξήσω την προσφορά μου στον Ελληνισμό της Αφρικής.

Σας τίμησε με την εμπιστοσύνη του ως «Αρχόντισσα» του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής. Μοιραστείτε μαζί μας τα συναισθήματά σας από εκείνες τις στιγμές που σας το ανακοίνωσε. Πόσο βαριά νιώθετε την τιμή αλλά και την ευθύνη που σας ανέθεσε;

Μέσα στην απερίγραπτη χαρά της στιγμής σκέφτηκα πρώτα να ευχαριστήσω τον Θεό, που με αξίωσε να υπηρετήσω την Εκκλησία και τους συνανθρώπους μου και από αυτό το υψηλό αξίωμα. Ύστερα μου ήλθε στο μυαλό η εικόνα των γονέων μου, οι οποίοι με μεγάλωσαν με τον φόβο Θεού και την αγάπη για την Πατρίδα και την Ελληνική γλώσσα. Και τέλος ένοιωσα την ανάγκη να αφιερώσω την τιμή αυτή στον πολυαγαπημένο συνοδοιπόρο της ζωής μου, τον σύζυγό μου **Παντελή Σοφιανό**, ο οποίος στάθηκε πάντα δίπλα μου. Εννοείται που ο τίτλος της Αρχόντισσας Πρέσβειρας του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής συνεπάγεται βαριά ευθύνη, αλλά παρέχει ταυτόχρονα μεγαλύτερες δυνατότητες προσφοράς στην Εκκλησία και στον Ελληνισμό.

Το φιλανθρωπικό σας έργο είναι πολυκύμαντο και γνωστό και περιλαμβάνει μεταξύ πολλών άλλων και πλούσιες δράσεις που προάγουν την γλώσσα και τον πολιτισμό της Πατρίδας μας, σε Ρουμανία, Ελλάδα και φυσικά στην Αίγυπτο, την χώρα που είδατε το πρώτο φως της ζωής σας. Έχετε την ανάγκη, για κάθε νέα φλόγα που γεννιέται στην καρδιά σας να σηκώσετε το τηλέφωνο και να μιλήσετε με τον Μακαριώτατο;

Φυσικά, συμβουλεύομαι τον Μακαριώτατο σχετικά με κάθε δράση μου που αφορά το Πατριαρχείο, αλλά του ζητάω πάντα την ευλογία και για τις προσωπικές μου ενέργειες και αποφάσεις.

Ο Μακαριώτατος γιορτάζει τα 20 χρόνια της Πατριαρχίας του και εσείς ήσασταν κοντά του όλα αυτά τα χρόνια. Αν κλείνατε τα μάτια σας και αφήνατε νοερώς τα χρόνια αυτά να περάσουν μπροστά από την καρδιά σας ποιες στιγμές θα φωτιζόντουσαν περισσότερο;
Τι σημαίνει για εσάς, με απλά λόγια από καρδιάς, αγάπη προς τον συνάνθρωπο; Μιλήστε μας λίγο για την δική σας προσωπική φλόγα και ποιοι είναι οι άνθρωποι της ζωής σας που την κρατάνε αναμμένη στην ψυχή σας.

Από τις πολλές ευλογημένες στιγμές αυτής της εικοσαετούς πορείας θα ανέφερα τώρα μόνο την ανείπωτη χαρά που νιώθαμε όλοι όταν, μετά από άοκνες πολυετείς προσπάθειες, τελέστηκαν το 2019 τα Θυρανοίξια του εκ βάθρων αναπαλαιωθέντος Καθεδρικού Ναού των Ισαποστόλων Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στο Κάιρο.

Κατ' εμέ, αγάπη για τον συνάνθρωπο σημαίνει προσφορά, σιωπηλή προσφορά, γιατί οι αληθινές ευεργεσίες δε διατυμπανίζονται πουθενά, αλλά καθίστανται γνωστές αποκλειστικά στον Θεό.
Ο Θεός με ευλόγησε με μια θαυμάσια οικογένεια, με δύο κατά σάρκα παιδιά και πέντε εγγόνια, αλλά προσωπικά νιώθω «στον κόσμο αυτό», ότι έχω πολύ περισσότερα τέκνα, τα οποία και «κρατούν αναμμένη» τη φλόγα στην ψυχή μου.

Η Ελληνική Πολιτεία θα σας βραβεύσει σε λίγες μέρες, μαζί με τον Πρόεδρο της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ. Χρήστο Καβαλή ως δύο άξιους ευπατρίδες που προσέφεραν πολλά για το κοινό καλό ανιδιοτελώς. Αν υπήρχε κάποιος ή κάποιοι που θα τους αφιερώνατε αυτήν την βράβευση ποιοι θα ήταν;

Θα ήθελα να αφιερώσω το παρόν διάσημο στην οικογένειά μου, η οποία με στηρίζει εδώ και δεκαετίες σε όλες τις δράσεις μου και μου προσφέρει την ενέργεια και τη δύναμη να ασχολούμαι τόσο με τις επιχειρήσεις, όσο και με το πολιτιστικό και φιλανθρωπικό έργο.

Πως αισθάνεσθε που σε αυτήν την τιμητική σας βράβευση θα τιμηθεί μαζί σας και ο κ. Χρήστος Καβαλής;

Όντως, θα ήμουν πολύ λυπημένη, εάν ο Κύριος **Καβαλής** δε θα παρασημοφορούνταν μαζί μου, γιατί από κοινού υλοποιήσαμε την τελευταία εικοσαετία πολλά προγράμματα προς όφελος της **Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου.**

Κάποια στιγμή, πριν από δύο χρόνια, περπατώντας για μια εκδήλωση σας ρώτησα, γιατί ήθελα ειλικρινά να μάθω: «γιατί τα κάνετε όλα αυτά;» και μου απαντήσατε χωρίς δισταγμό, ότι τα κάνετε για την ψυχή σας. Να σας ρωτήσω λοιπόν κλείνοντας την ενδιαφέρουσα αυτή συζήτηση, αν η ψυχή σας, δίνοντας απλόχερα, κάποιες φορές πικράθηκε και αν ναι, πως την γιατρεύετε αυτήν την πίκρα;

Κοιτάξτε, όποιος προσφέρει με αγάπη δεν μπορεί ποτέ να πικραθεί, γιατί γλυκαίνεται πρώτα από την ίδια την προσφορά του. Και αυτή η γλυκύτητα παραμένει ανεξίτηλη ακόμα και τότε που η προσφορά δεν έχει το αναμενόμενο αποτέλεσμα.

Λίγα βιογραφικά λόγια

Η κα **Αικατερίνη Σοφιανού** είναι η Πρόεδρος του Ομίλου εταιρειών **SofMedica**, μιας αναγνωρισμένης εταιρείας παροχής high-end τεχνολογιών και υπηρεσιών υγειονομικής περίθαλψης στη Νοτιοανατολική Ευρώπη, με μεγάλα κεντρικά γραφεία στην Αθήνα - Ελλάδα και στο Βουκουρέστι - Ρουμανία.
Γεννήθηκε στο Κάιρο της Αιγύπτου και είναι το νεότερο μέλος μιας ελληνικής οικογένειας με καταγωγή από τις ακτές της Σμύρνης (σήμερα Τούρκικο Izmir). Μετακόμισε στην Ελλάδα το 1963, όπου ξεκίνησε την 40ετή διεθνή επιχείρηση της ιδρύοντας μαζί με τον σύζυγό της, **Παντελή**, μία εμπορική εταιρεία με έδρα την Αθήνα που ξεκίνησε ως αποκλειστικός εισαγωγέας high-end προϊόντων από τη Δυτική Ευρώπη στην Ελλάδα και την Βόρεια Αφρική. Στις αρχές της δεκαετίας του '90, η κα **Αικατερίνη Σοφιανού** είδε την ευκαιρία στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης στη Νοτιοανατολική Ευρώπη και είχε το θάρρος να την αδράξει: το 1994 ιδρύει στο Βουκουρέστι - Ρουμανία μια εταιρεία που ειδικεύεται σε high-end ιατρικές τεχνολογίες από τις Ηνωμένες Πολιτείες η οποία στις μέρες μας υπερηφανεύεται ότι εισήγαγε πρώτη αρκετές καινοτόμες θεραπείες σε όλη την περιοχή, όπως η Τεχνητή Καρδιά και η Ρομποτικά Υποβοηθούμενη Ελάχιστα Επεμβατική Χειρουργική.
Σήμερα, μοιράζει το χρόνο της ανάμεσα στην Αθήνα και το Βουκουρέστι και είναι η κεφαλή της οικογενειακής ιδιοκτησίας, Ομίλου εταιρειών με περισσότερους από 100 επαγγελματίες υγείας σε 4 διαφορετικές χώρες (Ρουμανία, Ελλάδα, Βουλγαρία και Κύπρο). Ακόμα, βρίσκει το χρόνο και διατηρεί τον πηγαίο της ενθουσιασμό συνεισφέροντας στις δράσεις μη κερδοσκοπικών κοινωνικών οργανισμών.
Χρονολόγιο τιμητικών στιγμών και διακρίσεων
Τον Μάιο του 2005, το «**Ίδρυμα Renasterea**" απένειμε στην κα **Αικατερίνη Σοφιανού** τον τίτλο του Μέλους της Τιμής, για τη συνεχή συμβολή της στο έργο για την καταπολέμηση του καρκίνου του μαστού. Τον Μάρτιο του 2006 η Πριγκίπισσα της Ταϊλάνδης της απένειμε τον τίτλο του Τιμώμενου Προσώπου των «Ηγέτιδων Γυναικών Επιχειρηματιών του Κόσμου», στην Μπανγκόκ, Ταϊλάνδη, ενώ την ίδια χρονιά ο Πρέσβης της Ελλάδας στη Ρουμανία την τίμησε με το Κοινοτικό Βραβείο.
Το Νοέμβριο του 2010, βραβεύτηκε από *την Ακαδημία των Ρουμάνων Επιστημόνων* με το Πιστοποιητικό Αριστείας για τη συνολική συνεισφορά του ομίλου εταιρειών της στην πρόοδο της ιατρικής και της επιστήμης στη Ρουμανία. Τον Φεβρουάριο του 2013, έγινε Ιππότης του Τάγματος του Στέμματος της Ρουμανίας από την Αυτού Μεγαλειότητα Βασιλιά **Μιχαήλ τον Α'** της Ρουμανίας για τον επαγγελματισμό της στην διοίκηση μίας από τις πιο διάσημες ρουμανικές εταιρείες στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης στη Ρουμανία και για τη γενναιόδωρη συμβολή της σε φιλανθρωπικές δραστηριότητες, σε μία τελετή που πραγματοποιήθηκε στο Κάστρο Peles στην Σινάια.

Στις 2 Δεκεμβρίου 2014, το Διοικητικό Συμβούλιο της Ελληνικής Εταιρείας Μεταφραστών Λογοτεχνίας αποφάσισε ομόφωνα να ανακηρύξει επίτιμο μέλος την κα **Αικατερίνη Σοφιανού** για την πολύτιμη προσφορά της στα Ελληνικά γράμματα και στον Ελληνικό πολιτισμό.

Στις 25 Απριλίου 2015, έλαβε από την Α.Θ.Μ. τον Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής, κ.κ. **Θεόδωρο Β΄** τη μεγαλύτερη τιμητική διάκριση μέχρι τώρα, τον Σταυρό της Αρχόντισσας Εκκλησιών για τη συνολική προσφορά της στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης και όχι μόνο.

Στις 25 Νοεμβρίου 2016, τιμήθηκε επίσης με το Μεγαλόσταυρο του Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου από την Α.Θ.Μ. τον Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής, κ.κ. **Θεόδωρο Β΄**. Εν συνεχεία, την 27.11.2016, η **Ελληνική Κοινότητα Καΐρου**, στην συνέλευσή της αποφάσισε να ανακηρύξει την κα **Αικατερίνη Μπελεφάντη-Σοφιανού** «**Μεγάλο Ευεργέτη**», σύμφωνα με το άρθρο 46 του Καταστατικού της.

Δεκέμβριο 2016, έγινε Τιμητικό Μέλος της Εθνικής Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών κατόπιν αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας για τη συμβολή της στη διάδοση και την προβολή της Ελληνικής λογοτεχνίας και πολιτισμού στο εξωτερικό.

Στις 30 Μαρτίου 2017, στην κα **Αικατερίνη Σοφιανού** απονεμήθηκε τιμητική πλακέτα από τον καθηγητή Μανώλη Βαρβούνη του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης για τη συνολική προσφορά της στη διάδοση της Ελληνικής γλώσσας και του Ελληνικού πολιτισμού στην Ρουμανία.

Στις 25 Οκτωβρίου 2017, έλαβε εκ μέρους του της ΑΜ **Βασιλιά Μιχαήλ Α΄** της Ρουμανίας το Σταυρό του Βασιλικού Οίκου της Ρουμανίας για τη γενναιοδωρία, τη διακριτικότητα και τη βαθύτητα με τις οποίες υποστηρίζει εδώ και χρόνια τα κοινωνικά προγράμματα του Ιδρύματος Πριγκίπισσα Μαργαρίτα της Ρουμανίας και τις πρωτοβουλίες της Βασιλικής Οικογένειας για μια σταθερή και αξιοπρεπή Ρουμανία.

Στις 26 Νοεμβρίου 2017, βραβεύτηκε από την Φιλόπτωχο Αδελφότητα Ανδρών Θεσσαλονίκης με το Βραβείο Ευποιίας για όσα υπέρ της κοινωνίας, της Εκκλησίας, της παιδείας και του πολιτισμού προσήνεγκε.

Στις 8 Φεβρουαρίου 2018, το Ελληνο-ρουμανικό Εμπορικό Επιμελητήριο της προσέφερε μία τιμητική διάκριση για την προσφορά της στην προώθηση του Ελληνικού πολιτισμού και παιδείας στη Ρουμανία.

Η κα **Σοφιανού** έλαβε τον τίτλο του επίτιμου μέλους του Τμήματος Νεοελληνικής Φιλολογίας της Σχολής Ξένων Γλωσσών και Λογοτεχνίας του Πανεπιστημίου Βουκουρεστίου στις 19 Απριλίου 2018, για τη συμβολή της στη στήριξη των δραστηριοτήτων του τμήματος. Η τελετή πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια μίας εκδήλωσης που έλαβε χώρα στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Βουκουρεστίου. Επίσης, στις 3 Δεκεμβρίου έλαβε από την Ελληνική Εταιρεία Μεταφραστών Λογοτεχνίας το Ειδικό Βραβείο Ευποιίας.

Στις αρχές του 2019 διορίστηκε Αντιπρόεδρος του Greek Chapter των Διεθνών Φίλων της Αλεξανδρινής Βιβλιοθήκης και του Συνδέσμου Ελληνοαιγυπτιακής Φιλίας. Τον Οκτώβριο του 2019 ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, κ.κ. **Θεόδωρος Β'** της απέδωσε το οφίκιο της «πρέσβειρας του απόδημου ελληνισμού» μαζί με την ποιμενική ράβδος για τη μείζονα και ακούραστη συμβολή της στην εκ βάθρων ανακαίνιση του Ιερού Ναού των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στο Κάιρο. Η τελετή πραγματοποιήθηκε κατά τα θυρανοίξια του ναού μετά την ανακαίνισή του. Τον ίδιο μήνα έλαβε επίσης τον Σταυρό του Μεγάλου Αλεξάνδρου από τον Διευθυντή της Βιβλιοθήκης της Αλεξάνδρειας, Δρ. **Mostafa el Feki**, με την ευκαιρία της Ετήσιας Συνάντησης των Φίλων της Βιβλιοθήκης της Αλεξάνδρειας στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου.

Τον Μάρτιο του 2020, η κα **Αικατερίνη Σοφιανού** είχε την τιμή να μιλήσει για τα πλεονεκτήματα των γυναικών σε ηγετική θέση στο Women Economic Forum που έλαβε χώρα στο Κάιρο της Αιγύπτου, μεταξύ 4 και 9 Μαρτίου, όταν έλαβε επίσης το Βραβείο «Exceptional Women of Excellence». Επίσης, τον Μάιο του 2020 εξελέγη Πρόεδρος του Ελληνικού Παραρτήματος των International Friends of Bibliotheca Alexandrina. Με την πρωτοβουλία της κας **Σοφιανού**, προστέθηκαν δύο νέα παραρτήματα στο IFBA, το Κυπριακό Παράρτημα με πρόεδρο την Πρώτη Κυρία της Κυπριακής Δημοκρατίας, την κα **Άντριη Αναστασιάδου**, και το Ρουμανικό Παράρτημα.

Τον Νοέμβριο του 2020, για έκτακτους προσωπικούς λόγους, πρότεινε στον Καθηγητή **Χρήστο Ζερεφό** να αναλάβει τη θέση του Προέδρου του Ελληνικού Παραρτήματος των IFBA και να παραιτηθεί από αυτόν τον ρόλο. Μετά την παραίτησή της, εξελέγη Επίτιμη Πρόεδρος από το Δ.Σ. του Παραρτήματος.

Στις 2 Απριλίου 2021, προτεινόμενη από τον Γενικό Γραμματέα Αποδήμου Ελληνισμού και Δημόσιας Διπλωματίας, Καθ. **Ιωάννη Χρυσουλάκη**, στην κα **Αικατερίνη Σοφιανού** απονεμήθηκε το Βραβείο Διεθνούς Αναγνώρισης κατά τη δεύτερη έκδοση των Greek International Women Awards (GIWA) που διοργανώθηκε υπό την αιγίδα της Γενικής Γραμματείας Απόδημου Ελληνισμού και Δημόσιας Διπλωματίας του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας. Στην αρχή της εκδήλωσης, απεύθυνε χαιρετισμό η Πρόεδρος της Δημοκρατίας **Κατερίνα Σακελλαροπούλου**. Η κα. Σακελλαροπούλου μίλησε με τα πιο θερμά λόγια για την κα Σοφιανού και το σπουδαίο έργο που επιτελεί εδώ και αρκετές δεκαετίες στον τομέα των επιχειρήσεων, αλλά το πιο σημαντικό στον τομέα της φιλανθρωπίας.

Στις 27 Μαΐου 2022, με πρωτοβουλία της Ελληνικής Πρεσβείας στο Βουκουρέστι μαζί με το Διμερές Ελληνο-Ρουμανικό Εμπορικό Επιμελητήριο, και με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας της Γυναίκας, έλαβε διάκριση για την επιχειρηματική, πολιτιστική και φιλανθρωπική της δραστηριότητα ως Ελληνίδα επιχειρηματίας στη Ρουμανία. Επίσης, ο Γενικός Γραμματέας Απόδημου Ελληνισμού και Δημόσιας Διπλωματίας του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας, κ. **Ιωάννης Χρυσουλάκης**, προσέφερε στην κα Σοφιανού το χειρόγραφο 05 του Ελληνικού Ινστιτούτου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών Βενετίας, το πιο πλούσιο εικονογραφημένο κώδικας της Μυθιστορηματικής Διήγησης της ζωής του Μεγάλου Αλεξάνδρου, που είναι η πρώτη δημοσίευση στην ιστορία ενός πολυτελούς πανομοιότυπου αντιγράφου.

Τιμήθηκε επίσης με το Βραβείο Ανθρωπιστικής Προσφοράς στην τελετή απονομής βραβείων ΑΡΓΩ του 2022, βραβεία που είναι αφιερωμένα σε διακεκριμένες ελληνικές προσωπικότητες που δραστηριοποιούνται στο εξωτερικό. Η τελετή πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα, στο Μουσείο Μπενάκη, στις 12 Οκτωβρίου, υπό την αιγίδα της Α.Ε. της Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας **Κατερίνας Σακελλαροπούλου,** η οποία και απένειμε προσωπικά τα βραβεία στα 8 τιμώμενα πρόσωπα.

Επίσης, τον Δεκέμβριο του 2022, έλαβε βραβείο αναγνώρισης εκ μέρους του Πανεπιστημίου Jharkhand Rai, Ranchi, Ινδία, για την εξαιρετική και υποδειγματική συνεισφορά της στην Καινοτομία στην Υγεία. Η τελετή πραγματοποιήθηκε στο Νέο Δελχί της Ινδίας και το βραβείο παρέδωσε η Δρ. **Harbeen Arora Rai**, Καγκελάριος του Πανεπιστημίου και ιδρύτρια του Γυναικείου Ινδικού Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου (WICCI) και του Οικονομικού Φόρουμ Γυναικών (WEF), μεταξύ άλλων.

Τον Ιανουάριο του 2023, η κα **Αικατερίνη Σοφιανού**, με την ιδιότητα Μεγάλης Αρχόντισσας και Πρέσβειρας Απόδημου Ελληνισμού του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής, έλαβε το Χρυσό Μετάλλιο της Σχολής Κλασικών και Ανθρωπιστικών Σπουδών του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης. Η εκδήλωση βράβευσης διοργανώθηκε στην Κομοτηνή της Ελλάδας στις 13 Ιανουαρίου και το μετάλλιο της απένειμε ο Καθ. **Εμμανουήλ Βαρβούνης**, Κοσμήτορας της Σχολής.

Κοινότητα χωρίς το ενδιαφέρον για το «εμείς» και σε δεύτερη μοίρα το «εγώ» δε νοείται

Συνέντευξη στον Βασίλη Α. Πουλαρίκα

Κύριε Καβαλή συγχαρητήρια καταρχάς για την μεγάλη και τιμητική αυτή διάκριση από την Πατρίδας μας, ως μια έμπρακτη αναγνώριση του έργου σας στην Ελληνική Κοινότητα Καΐρου. Είκοσι και πλέον χρόνια έχουν περάσει, και σας βρίσκουν αδιάλειπτα στο τιμόνι της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου. Πώς πέρασαν αυτά τα χρόνια;

Ευχαριστώ πολύ για τα συγχαρητήρια. Η απάντηση είναι ότι πέρασαν πάρα πολύ γρήγορα και με πολλές έντονες στιγμές και συγκινήσεις. Τον χρόνο δεν τον περιέγραψαν τυχαία αδυσώπητο, τρέχει και δεν γυρίζει πίσω και δεν έχει έλεος.
Σε ένα χρόνο, το 2025 κλείνω 30 χρόνια από την πρώτη εκλογή μου στο Διοικητικό Συμβούλιο της Κοινότητος, πέρασαν γρήγορα αλλά και πολύ γεμάτα.
Ήταν η δεύτερη εκτός της εργασίας μου απασχόληση που συμπλήρωνε καθημερινά το πρόγραμμά μου. Έμαθα πολλά, γνώρισα περισσότερα, διάβασα ακόμα περισσότερα και ομολογώ πως ο θεσμός της Κοινότητας με εισήγαγε σε πύλες και μονοπάτια που ποτέ οικογενειακά και επαγγελματικά δεν θα άνοιγα ούτε θα περνούσα από αυτά. Στιγμές συγκίνησης και περηφάνιας, στιγμές πίκρας και απογοήτευσης, στιγμές αδικίας, στιγμές δικαίωσης, υφαίνουν το πέπλο των έργων και ημερών στην Κοινότητα.
Το μόνο σίγουρο όμως είναι πως η τελική συνισταμένη όλων αυτών με αφήνει με ένα θετικό συναίσθημα, και με αυτή την άκρως τιμητική διάκριση αριστείας από την Πατρίδα μας, το συναίσθημα αυτό μεγιστοποιείται.

Βλέπουμε φωτογραφίες της εποχής που πρωτοαναλάβατε την ηγεσία της Ε.Κ.Κ. και διακρίνουμε στο χαμόγελό σας, πέραν από την νεανική σας ορμή και την αισιοδοξία σας και μια ανεπαίσθητη άγνοια κινδύνου, η οποία είναι φυσικά απαραίτητη για κάθε νέο ξεκίνημα, αλλά κάποιες φορές είναι πολύ επώδυνη. Αν μπορούσατε να γυρίσετε τον χρόνο πίσω και με την γνώση μιας ζωής πλέον βιωμένης, τι θα αφήνατε… για κάποια άλλη ζωή ίσως;

Σωστή η παρατήρησή σας, το χαμόγελο εμπεριείχε αισιοδοξία, νεανικό σθένος αλλά και άγνοια πολλών κινδύνων. Και όντως από νωρίς – ευτυχώς – γνώρισα και αντιμετώπισα αρκετούς.
Βέβαια θα έλεγα πως ο μεγαλύτερος κίνδυνος προήλθε από τον ανθρώπινο παράγοντα που είναι και ο δυσκολότερος όλων.
Η προσπάθεια να αλλάξεις τις παγιωμένες τότε για πολλές δεκαετίες καταστάσεις άγγιξε πολλούς που προσπάθησαν με διάφορους τρόπους να εκτρέψουν την προσοχή μας από τους στόχους μας. Μαζί με μια συγκυρία αλλαγής νόμων στην Αίγυπτο -που είχαν να αλλάξουν από 1967- ήταν μια ειδοποιός περίσταση που με έβαλε να ασχοληθώ εκ βάθους τόσο με τους νόμους όσο και με τις ιδιαιτερότητες που έχει ο Οργανισμός μας σε σύγκριση με όλα τα άλλα σωματεία που υπάγονται στον ίδιο νόμο όσο και με την εσωτερική μας οργάνωση.
Εργαστήκαμε τότε μαζί με τους συναδέλφους μου σε τρία μέτωπα: Την αντιμετώπιση της κακοήθειας κάποιων που μας έστηναν παγίδες. Την αλλαγή του καταστατικού λόγω της αλλαγής του Νόμου και της διατήρησης των κεκτημένων μας που φάνταζαν αδιανόητα για την εποπτεύουσα Αρχή και τέλος την αλλαγή των πάντων στην εσωτερική μας οργάνωση.
Η άγνοια λοιπόν του κινδύνου με βοήθησε να μην υποχωρήσω σε τίποτα, και τελικά όλα πήγαν καλά, και για αυτό δεν θα άφηνα τίποτα για μια άλλη ζωή, καθώς γνωρίζω πως η ζωή είναι μόνο μία και τα θέματα πρέπει να λύνονται καθώς η εμπειρία καμιά φορά σε φρενάρει από τολμηρές αποφάσεις που αποδείχθηκαν στην περίπτωσή μας σωτήριες, καθώς στηρίχτηκαν βέβαια σε σοβαρή μελέτη και επιμέλεια.

Από τους στόχους που θέσατε στην αρχή της Προεδρίας σας για την αναβάθμιση της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου ποιος ήταν ο μεγαλύτερός σας πόθος και όνειρο; Τα καταφέρατε τελικά να τον πραγματοποιήσετε;

Όπως θα έχετε δει σε προηγούμενες δημοσιεύσεις με διάφορες ευκαιρίες, ξεκινώντας την πορεία μου σαν Πρόεδρος στην Κοινότητα του Καΐρου το 2001 είχα κάνει κάποιες… ας το πούμε έτσι… προγραμματικές δηλώσεις. Αυτές καταγράφτηκαν στο «ΝΕΟ ΦΩΣ» από τον τότε αείμνηστο δημοσιογράφο Γεώργιο Ξενουδάκη. Εκεί ανέλυα τους άξονες πάνω στους οποίους θα προχωρούσε η Κοινότητα στο επόμενο διάστημα.
Προσκαλώ όποιον μελετητή θέλει να συγκρίνει τι είχα πει με το τι έγινε. Πραγματικά σ' αυτό το σημείο είμαι πολύ περήφανος και μπορώ να πω πως δεν έπεσα σε τίποτα έξω. Με την εμπιστοσύνη και την βοήθεια των τότε συναδέλφων και συνεργατών μου, αλλά και όσων μετέπειτα με συνόδευσαν στην κοινή πορεία μας, καταφέραμε σχεδόν όλα, χωρίς να εξαιρώ και το προσωπικό της Κοινότητας που βοήθησε και βοηθά τα μέγιστα.
Έγιναν και πολλά πράγματα τα οποία κάνοντας ένα πλάνο μελλοντικό δεν μπορείς να φανταστείς ότι θα μπορούσες να τα κάνεις.
Ο βασικός στόχος μου βέβαια ήταν ο οργανισμός να είναι οικονομικά αυτάρκης και υγιής και να έχει προοπτικές, να μην εξαρτάται μόνο από τις δωρεές ή από τις πωλήσεις κάποιων ακινήτων του ή περιουσιακών του στοιχείων αλλά να γίνει μία παραγωγική οικονομική μονάδα, παρά την μη κερδοσκοπική του φύση. Αυτό το καταφέραμε και το βλέπετε σήμερα.
Παράλληλα η απαλλαγή από τα μη προσοδοφόρα ή καταπατημένα περιουσιακά στοιχεία θα μπορούσε να είναι η «μαγιά» για τις όποιες «επενδύσεις» θα απαιτούσαν αυτά τα βήματα.
Η παθητική δηλαδή φύση του Οργανισμού έπρεπε να βρει αντιστάθμισμα με προσοδοφόρες μονάδες. Όσες περισσότερες παραγωγικές μονάδες ασχέτως μεγέθους, τόσο θα μπορούν να συνεισφέρουν θετικά, να έχουν δηλαδή έσοδα για να μπορεί ο Οργανισμός να αντιμετωπίζει τα συνεχώς αυξανόμενα έξοδα του. Νομίζω πως αυτό το καταφέραμε με κύριο μοχλό την τότε μαύρη τρύπα της Κοινότητος, το Νοσοκομείο και το Γηροκομείο, αλλά και τα μετέπειτα τμήματα που οργανώσαμε μέσα στα ίδια πλαίσια σκεπτικού δηλαδή να είναι ενεργά και όχι παθητικά οικονομικά στοιχεία όπως ο Ξενώνας, το Μεταφραστικό κι άλλα.

Συναντήσατε επίσημα πολλούς Έλληνες πρωθυπουργούς, και αμέτρητους υπουργούς και βουλευτές όλων των κομμάτων στα 23 αυτά χρόνια της Προεδρίας σας. Μιλήστε μας για αυτούς που κατάλαβαν επί της ουσίας τις ανάγκες του Αιγυπτιώτη Ελληνισμού και πήγαν την ατζέντα των θεμάτων μας ένα βήμα παραπάνω;

Είναι αλήθεια πως πολλές φορές τα αιτήματα επαναλαμβάνονταν καθώς προφανώς δεν έβρισκαν λύσεις. Αυτό όμως που μας απογοητεύει είναι πως ποτέ δεν εκθέταμε κάποιο πρόβλημα χωρίς προτάσεις λύσεων, αλλά και πάλι λίγες φορές λύθηκαν οριστικά.
Συμμάχους μας είχαμε πάντα τις διπλωματικές και προξενικές Αρχές εκτός λιγοστών εξαιρέσεων, και παρά την στήριξη αυτή είναι λίγες οι φορές που μπορώ να πω, πως έσβησαν θέματα από την ατζέντα μας. Πρέπει να αναγνωρίσω βέβαια πως το περιβάλλον σήμερα στην λήψη αποφάσεων στην Ελλάδα, περιορίζεται από πολλές παραμέτρους που δεν υπήρχαν παλιά, όπως η συμβατότητα με το Ευρωπαϊκό δίκαιο, θέματα αμοιβαιότητας, περιορισμούς λόγω μνημονίων και πολλά άλλα που για μας δεν είναι πάντα κατανοητά αλλά σαφώς υπάρχουν και επί του πρακτέου είναι εμπόδια.
Κατανόηση υπάρχει και υπήρχε πάντα, θα θυμίσω την σχεδόν ομόφωνη απόφαση των κομμάτων της Ελληνικής Βουλής για το Ελληνικό Νοσοκομείο που όμως «κόλλησε» στην εφαρμογή λόγω της συμβατότητας με το ευρωπαϊκό μηχανογραφικό σύστημα, αλλά το παλεύουμε. Το θέμα των υπηκοοτήτων επίσης που κινήθηκε και γνωρίζω πως συνεχίζεται η προσπάθεια έντονα από την σημερινή διπλωματική αποστολή. Παραμένουν όμως αρκετά λιμνάζοντα θέματα που αφορούν και γενικότερα την ομογένεια, όπως η Ελληνόφωνη εκπαίδευση και η διάδοση του Ελληνικού πολιτισμού και ειδικά εδώ ταιριάζει …το μεν πνεύμα πρόθυμον η δε σαρξ ασθενής.

Σε λίγες μέρες θα λάβετε από τον Πρέσβη μας στην Αίγυπτο τον «Ταξιάρχη του Τάγματος του Φοίνικος», την μεγάλη αυτή τιμητική διάκριση της Πατρίδας μας στο πρόσωπό σας. Ποιοι θα είναι οι πρώτοι άνθρωποι που η καρδιά σας θα φωτίσει την στιγμή εκείνη;

Προφανώς η συνοδοιπόρος μου, η σύζυγός μου που όλα αυτά τα χρόνια με μεγάλη διακριτικότητα άντεξε πολλά χωρίς να είναι δική της επιλογή η ενασχόλησή μου με τα κοινά.
Η Κοινότητα τρώει τον προσωπικό σου χρόνο και όταν έχεις σύντροφο αυτός ο χρόνος δεν είναι μόνο προσωπικός αλλά κοινός, και οφείλω να της αναγνωρίσω αυτή της την ανοχή και αντοχή. Άλλη θα είχε επαναστατήσει!
Θα ήταν όμως και παράληψη, να μην αναφέρω και τα πρόσωπα πολλών συνεργατών μου που με στήριξαν όλα αυτά τα χρόνια! Κάποιοι μας βλέπουν από ψηλά, άλλοι δεν είναι πια μαζί μας στον Οργανισμό και άλλοι βρίσκονται ακόμα δίπλα μου, και πολλές φορές μπροστά μου στην πορεία μας σήμερα. Και μιλάω για μέλη της Δ.Ε. αλλά και στελέχη και υπαλλήλους του Οργανισμού μας. Οφείλω λοιπόν σε όλους ένα μεγάλο ευχαριστώ.

Βρεθήκατε στην ενθρόνιση του Πατριάρχη Αλεξανδρείας Θεοδώρου το 2004 και ως νέος Πρόεδρος της Ε.Κ.Κ. του ευχηθήκατε δύναμη και αμέριστη στήριξη για το έργο του. Από εκείνη την λαμπρή ημέρα συμπορεύεστε σε μια κοινή πορεία ζωής και δημιουργίας. Μιλήστε μας για τα συναισθήματα που τρέφετε για τον Μακαριώτατο και φωτίστε τα σημεία της παράλληλής σας ζωής που έχουν χαραχτεί ανεξίτηλα στην μνήμη σας.

Οταν την μαύρη εκείνη ημέρα της 11ης Σεπτεμβρίου επέστρεφα από τον αγιασμό του σχολείου στην εργασία μου ειδοποιήθηκα πως χάθηκε το στίγμα του ελικοπτέρου του **Πατριάρχου Πέτρου Ζ'** και της συνοδείας του που αποτελούσαν σεβαστοί ιεράρχες, αλλά και φίλοι που είχα συνεργαστεί μαζί τους και γνώριζα την αγάπη τους για το Πατριαρχείο: **Παπαστεφάνου, Μαύρος, Ξενουδάκης**… Μου ξέφυγε τότε μια φράση «**αυτό δεν είναι απώλεια… είναι αποκεφαλισμός του Πατριαρχείου!»**

Ρώτησα τον τότε Πατριαρχικό Επίτροπο στο Κάιρο Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Αλέξιο …και τώρα ποιος;
Χωρίς δεύτερη σκέψη ο Σεβ. κ. Αλέξιος μου έφερε το ετήσιο ημερολόγιο του Πατριαρχείου και μαζί βλέπαμε ποιοι έμειναν! Γυρίζοντας τις σελίδες έβλεπα γνωστά πρόσωπα και μερικά άγνωστα. Στάθηκα τότε στην σελίδα του **Μητροπολίτη Ζιμπάμπουε Θεοδώρου** που δεν γνώριζα, όμως η όψη του μου έδωσε την εντύπωση ενός ιεράρχη που ενέπνεε εμπιστοσύνη και αγάπη.
Ζήτησα τότε να τον συναντήσω ιδιαιτέρως μόλις έρθει στο Κάιρο για την εξόδιο ακολουθία. Η συνάντηση έγινε στο τότε NILE HILTON εκεί τον γνώρισα για πρώτη φορά.
Η Θεία πρόνοια φώτισε τους Ιεράρχες τότε και έγινε παμψηφεί η εκλογή του, καθώς με την αλλαγή του εκλογικού τρόπου που έγινε επί **Πέτρου του Ζ΄** οι λαϊκοί δεν ψήφιζαν πλέον.
Από τότε μας συνδέει μια σταθερή - θα τολμήσω να πω- φιλία που παίρνει μεγαλύτερη αξία από τον σεβασμό και την αγάπη που τρέφω για το πρόσωπό του.
Το λαμπρό έργο του σε κάθε γωνία της Αφρικής μας κάνει περήφανους αλλά και μας εμπνέει. Ο αγώνας του για να προβάλλει την ορθοδοξία και την Ελλάδα μαζί με την Αίγυπτο και την Κύπρο φαίνεται σε κάθε ευκαιρία. Έχουμε κάνει πολλά βήματα μαζί για να προβάλλουν οι εκκλησίες μας την παρουσία του Ελληνισμού στην Αίγυπτο. Οι Κοινότητες είναι το ποίμνιο του Πατριαρχείου και πιστεύω ακράδαντα πως η πορεία μας, μόνο κοινή μπορεί να είναι.

Δίπλα σας θα είναι και η κυρία Αικατερίνη Μπελεφάντη - Σοφιανού και θα τιμηθείτε μαζί Κως δύο ευπατρίδες της Ελληνικής Διασποράς. Πως αισθάνεσθε που θα την έχετε κοντά σας;

Η Κυρία Σοφιανού αποτελεί ένα ιδιαίτερο παράδειγμα μιας σύγχρονης Ελληνίδας που στις ρίζες της κρατάει βαθιά όλες τις αρχές και τις αξίες που έλαβε από την οικογένεια της όσο ζούσαν στην Αίγυπτο και την ακολούθησαν σε όλη της τη ζωή.
Είχα επανειλημμένως πει ότι κάποια πράγματα τα καταφέραμε στην Κοινότητα χωρίς την βοήθεια κανενός, κάποια όμως χωρίς την στήριξη ανθρώπων όπως την Κυρία Σοφιανού θα ήταν αδύνατο να πετύχουμε.
Η ίδια λοιπόν αποτελεί ένα μεγάλο στήριγμα για την Κοινότητα και για το Πατριαρχείο και είναι ένα λαμπρό παράδειγμα Ελληνίδας της Διασποράς.
Με τιμάει ιδιαιτέρα που την ίδια μέρα και στο ίδιο Προεδρικό Διάταγμα υπάρχει το όνομά της μαζί με το δικό μου και για μένα προσωπικά αυτό έχει μία ιδιαίτερη βαρύτητα.

Στην εποχή μας ο ατομικισμός κυριαρχεί και η αξία του να προσποριζόμαστε αδιακρίτως υλικά αγαθά για την εκπλήρωση μιας επίπλαστης ευμάρειας είναι για πολλούς βασική επιλογή ζωής. Στον αντίποδα όμως υπάρχει το «Κοινοτικό Πνεύμα» και η κοινωνική αλληλεγγύη. Τι σημαίνουν επί της ουσίας για εσάς οι έννοιες αυτές;

Η κοινωνική αλληλεγγύη εκφραζόμενη μέσα από την κοινοτική μέριμνα για τον συνάνθρωπο είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της ύπαρξης ενός οργανισμού όπως η Κοινότητα.
Εάν όσοι ασχολούμαστε με τα κοινοτικά θέματα δεν βάζουμε την κοινωνική αλληλεγγύη ως πρώτη προτεραιότητα, αλλά ασχολούμαστε με αυτά για προσωπική προβολή και για κοινωνική αναγνώριση τότε μάλλον λάθος δρόμο έχουμε πάρει και δεν είναι στραβός ο γιαλός αλλά στραβά αρμενίζουμε.
Κοινότητα χωρίς το ενδιαφέρον για το «εμείς» και σε δεύτερη μοίρα το «εγώ» δε νοείται, αυτό είναι το μότο μου και αυτό θέλω να μεταφέρω και στους επόμενους.

Ελληνική Κοινότητα Αλεξανδρείας. Πιστεύετε ότι ένα κοινό μέλλον, με την στενή έννοια του όρου, είναι πλέον αναπόφευκτο λόγω και της συρρίκνωσης των αριθμών; Πως βλέπετε να διαμορφώνεται η «σκακιέρα» του Αιγυπιώτη Ελληνισμού και που τοποθετείτε τον εαυτό σας την «επόμενη μέρα»;

Οι σοφοί προκάτοχοί μας προέβλεψαν όταν μικραίνει μια Κοινότητα να συγχωνεύεται από μια μεγαλύτερη, και αυτό έγινε καθώς γνώριζαν όλοι τότε και γνωρίζουμε και εμείς σήμερα, πως στην ουσία είμαστε μία παροικία.
Ιστορικά έχει αποδειχτεί πως όσο μικραίνουν αριθμητικά Κοινότητες ελλοχεύει ο κίνδυνος να γίνονται σφάλματα διαχείρισης που θα κληρονομήσουν οι επόμενοι και πολλές φορές είναι μη αντιστρέψιμα.
Με αυτό το σκεπτικό πιστεύω πως θα έρθει στιγμή που οι δύο μεγάλες Κοινότητες θα μπουν κάτω από μια κοινή ομπρέλα, το σχήμα θα αποφασιστεί εν καιρώ, αλλά το ίδιο το σώμα αυτής της ομπρέλας θα πρέπει να εμπεριέχει και πρόσωπα που μπορούν να συμβάλλουν θετικά στην προστασία των όσων θα μείνουν.
Τον εαυτό μου δεν θα τον τοποθετήσω εγώ, αλλά όπως θα αποφασίσουν οι πάροικοι.

Τι θα λέγατε σε ένα Αιγυπτιώτη νέο που βράζει το αίμα του για δράση. Θα τον συμβουλεύατε να μείνει ή να φύγει από την Αίγυπτο; Και αν σας ρωτούσε θέλοντας ίσως να πιαστεί από κάπου: «Υπάρχει μέλλον εδώ;» τι θα του λέγατε;

Γεννηθήκαμε σε μία χώρα ευλογημένη, την Αίγυπτο, έχοντας μια Πατρίδα την Ελλάδα που ήταν ανά τα έτη και να την ιστορία συνδεδεμένη στενά με την Αίγυπτο.
Ο Έλληνας Αιγυπτιώτης δεν είναι ξένος, είναι μέρος του κορμού της χώρας και της κοινωνίας. Τα εμπόδια που είχαμε κατά πλειοψηφία οι νέοι την εποχή μου δεν υπάρχουν πια, καθώς τα περισσότερα παιδιά είναι από μικτούς γάμους και διαθέτουν τα απαραίτητα για να ζήσουν εδώ.
Σαφώς οι συνθήκες αλλάζουν αλλά για έναν νέο Αιγυπτιώτη που έχει τις δύο κουλτούρες μέσα του δηλαδή γνωρίζει την αιγυπτιακή νοοτροπία αλλά και την ελληνική αυτό το κοκτέιλ είναι ήδη μια συνταγή επιτυχίας.
Η χώρα εδώ κάνει άλματα, έχει άριστους ρυθμούς ανάπτυξης, και αν ένας νέος βάλει στόχο και ετοιμαστεί για αυτά τα άλματα, οι ευκαιρίες είναι τεράστιες!

Προφανώς λοιπόν θα τον συμβούλευα να μείνει και να διεκδικήσει τις ευκαιρίες με υπομονή και επιμονή!

Από την άλλη μεριά όμως, και σε συνέχεια της ερώτησης που θα σας έκανε ο νεαρός αυτός Αιγυπτιώτης εμείς βλέπουμε ότι λειτουργείτε αντιστρόφως ανάλογα με την συρρίκνωση των όποιων αριθμητικών δεικτών. Τα τελευταία χρόνια συνεχώς και αδιαλείπτως, ως Ελληνική Κοινότητα Καΐρου, χτίζετε, ανακαινίζετε, επεκτείνετε, επενδύετε… Μήπως υπάρχει τελικά κάτι που μας κρύβετε για την επόμενη ημέρα του Ελληνισμού στην Αίγυπτο;

Πολύ σωστά το λέτε. Αλίμονο εάν οι αριθμοί μας τρομάξουν. Ξέρετε εμείς οι Έλληνες έχουμε μια ιδιαίτερη σχέση με τους αριθμούς, όσο λιγότεροι είμαστε τόσο ισχυρότεροι. Το απέδειξε η ιστορία μας, αρκεί βέβαια να είμαστε ενωμένοι και προσηλωμένοι στο στόχο μας.
Ναι λοιπόν εμείς χτίζουμε, ανακαινίζουμε, επεκτείνουμε όλα αυτά τα πράγματα τα κάνουμε γιατί πιστεύουμε ότι ο ελληνισμός έχει δυνατότητες να αλλάξει την αριθμητική του πορεία, και εμείς θέλουμε να ετοιμάσουμε το μέλλον.
Δεν αιθεροβατώ λέγοντας ότι περιμένω χιλιάδες Έλληνες να έρθουν και να μεταναστεύουν στην Αίγυπτο, αυτό όμως για το οποίο είμαι σίγουρος είναι, ότι ο σκληρός πυρήνας ο οποίος θα είναι γύρω από το Πατριαρχείο και θα έχει την ελληνική συνείδηση την οποία καλλιεργούμε στα σχολεία μας και τις κοινότητές μας, και που θα πρέπει αδιάκοπα να καλλιεργούμε, θα είναι αρκετός για την συνέχιση αυτής της πορείας. Αισιοδοξώ λοιπόν πως με την φροντίδα μας και την ενότητα όλων μας, η επόμενη μέρα μπορεί και πρέπει να συνεχίσει για πολλά ακόμα χρόνια.

Μια ανιδιοτελής και αδιάκοπη προσφορά στα κοινά

Γράφει η Βίλλυ Πολίτη - Ζουέ Γενική Γραμματέας της Ε.Κ.Κ.

Με μεγάλη χαρά και με αφορμή την βράβευση του Προέδρου της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου (Ε.Κ.Κ.) κ. Χρήστου Καβαλή, αποφάσισα να γράψω ένα άρθρο για το σπουδαίο έργο που έχει επιτελέσει -και συνεχίζει να επιτελεί- για την παροικία και την Κοινότητα. Είχα την τιμή να είμαι συνεργάτης του από το 2002 και να παρακολουθώ το έργο του από κοντά, από διάφορες θέσεις που κατείχα φθάνοντας σήμερα να είμαι Γενική Γραμματέας της Ε.Κ.Κ. Επίσης συνεργάτης του υπήρξε από το 1990 και ο πατέρας μου ο αείμνηστος Νικόλαος Πολίτης. Τα λόγια είναι πολύ φτωχά για να περιγράψουν το πολύπλευρο και αξιόλογο έργο του και χρειάζονται πολλές σελίδες για να παρουσιαστεί η προσφορά του. Θα προσπαθήσω να καταγράψω εν συντομία τα βασικά του επιτεύγματα χωρίς -ελπίζω- να κουράσω τους αναγνώστες.

Ο Χρήστος Καβαλής γεννήθηκε στο Κάιρο της Αιγύπτου στις 14/11/1963 από Έλληνες γονείς. Είναι Αιγυπτιώτης δεύτερης γενιάς. Έμαθε τα πρώτα του γράμματα στο Νηπιαγωγείο και Δημοτικό της Αχιλλοπουλείου Σχολής (Ελληνικό σχολείο που υπάγεται στην Ελληνική Κοινότητα Καΐρου) και μετά συνέχισε στο Γυμνάσιο και Λύκειο της Αμπετείου Σχολής (Ελληνικό σχολείο που υπάγεται στην Ιερά Μονή Σινά) όπου αποφοίτησε το 1981 με άριστα. Είναι πτυχιούχος ηλεκτρονικός μηχανικός του Πολυτεχνείου Καΐρου και κάτοχος μεταπτυχιακού από το Πολυτεχνείο Καΐρου και το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο Αθηνών. Είναι μέλος του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος από την δεκαετία του '80. Ομιλεί και γράφει πέντε γλώσσες. Επαγγελματικά δραστηριοποιείται στον επιχειρηματικό τομέα για πάνω από 30 έτη και συγκεκριμένα στην χαρτοποιία «FLORA» ως Τεχνικός Διευθυντής, Γενικός Διευθυντής, Διευθύνων Σύμβουλος και σήμερα μέτοχος. Είναι παντρεμένος με την Ελένη Ατζέμη.

Από τα νεανικά του χρόνια είναι εμφανής η ανάμειξή του με τα κοινά και η αγάπη του για την παροικία και τον Αιγυπτιώτη Ελληνισμό. Ξεκίνησε την πορεία του στα κοινά από την Ε.Φ.Ε.Ε.Κ. ως Πρόεδρος και αμέσως ασχολήθηκε με τα προβλήματα που αντιμετώπιζαν οι νέοι της εποχής όπως προβλήματα στις άδειες παραμονής, υψηλά δίδακτρα στα Αιγυπτιακά Πανεπιστήμια για μη Αιγυπτίους υπηκόους, την ισοτιμία των πτυχίων από το ΔΙΚΑΤΣΑ, τις δυσκολίες στην εύρεση εργασίας κ.α. Συνεργάστηκε στενά με την αντίστοιχη Ένωση Φοιτητών της Αλεξάνδρειας για την κοινή αντιμετώπιση των προβλημάτων. Παράλληλα η Ε.Φ.Ε.Ε.Κ. διοργάνωνε εκδρομές, χορούς, εκδηλώσεις, ομιλίες κ.α. για τους νέους και την παροικία, γράφοντας τα κείμενα των εκδηλώσεων (Καζαντζάκης και Κρήτη, Εξέγερση του Πολυτεχνείου, 10 χρόνια Εισβολής στην Κύπρο, Η ιστορία του Ελληνικού τραγουδιού κ.α.) αλλά και συμμετέχοντας στα μουσικά συγκροτήματα των νέων τότε.

Στη συνέχεια ο Χρήστος Καβαλής εκλέχθηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ελληνικού Ναυτικού Ομίλου Καΐρου ως νέος κάτω των 30 ετών και αργότερα διετέλεσε Γραμματέας. Το 1990 εκλέχθηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ελληνικού Κέντρου Καΐρου. Μεγάλη η δράση του και στο Κέντρο από όποια θέση και αν κατείχε (Ταμίας, Αντιπρόεδρος και Γενικός Γραμματέας). Τον Απρίλιο του 2001, με την εκλογή του ως Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου, παραιτείται από το Κέντρο για να ασχοληθεί αποκλειστικά με τα θέματα της Κοινότητας, το Ελληνικό Κέντρο τον τίμησε με τον τίτλο του Επιτίμου Προέδρου. Μπορεί να παραιτήθηκε μεν από το δύο αυτά σωματεία (ΕΝΟΚ και Κέντρο) αλλά μέχρι σήμερα τους έχει μια ιδιαίτερη αδυναμία και τα στηρίζει μέσω της Κοινότητας σε όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

Ο Χρήστος Καβαλής εκλέγεται στη Διαχειριστική Επιτροπή της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου στην Τακτική Γενική Συνέλευση της 29ης Μαρτίου του 1995 με Πρόεδρο τότε τον αείμνηστο Ιωάννη Διακουμίδη. Στην πρώτη συνεδρίαση της Κοινοτικής Επιτροπής για την σύσταση του Προεδρείου και τον καταρτισμό των Εφορειών, ζητά την προϊσταμενία της Εφορείας Νοσοκομείου η οποία και του δόθηκε. Πολύ μεγάλο τόλμημα αν σκεφτεί κανείς το νεαρό της ηλικίας του (ήταν το μικρότερο σε ηλικία μέλος της Δ.Ε. τότε και παρέμεινε ο νεαρότερος μέχρι το 2008) και τα τεράστια προβλήματα που αντιμετώπιζε το νοσοκομείο, η μαύρη τρύπα της Ε.Κ.Κ. όπως το έλεγαν τότε και δίκαια, οι συνάδελφοί του στην Διαχειριστική Επιτροπή. Είμαι βέβαιη ότι κάποιοι δέχτηκαν να του αναθέσουν το νοσοκομείο διότι πίστευαν στις ικανότητές του ενώ κάποιοι άλλοι απλά δέχτηκαν περιμένοντας την αποτυχία του. Σήμερα, τριάντα χρόνια μετά, είμαι ακράδαντα πεπεισμένη ότι αν δεν έκανε αυτό το τόλμημα να αναλάβει το νοσοκομείο, δεν θα είχαμε νοσοκομείο και η Κοινότητα θα είχε τεράστια οικονομικά προβλήματα. Βρίσκομαι στην ευχάριστη θέση να πω ότι το νοσοκομείο της Κοινότητας έχει ανακαινιστεί και αναβαθμιστεί πλήρως, λειτουργεί ως γενικό νοσοκομείο 100 κλινών, 16 εκ των οποίων σύγχρονες ΜΕΘ, με πολλά τμήματα, εξυπηρετεί απόρους αφιλοκερδώς, παροίκους με 50% έκπτωση, αλλά και Αιγυπτίους με λογικές τιμές. Σήμερα αποτελεί πλέον το πιο κερδοφόρο τμήμα της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου και ο οικονομικός της πυλώνας. Θεωρώ ότι το νοσοκομείο είναι ένα από τα μεγάλα επιτεύγματα του Χρήστου Καβαλή και αυτό το πέτυχε με πολύ κόπο και σκληρή δουλειά και με πολλές μελέτες για την εξυγίανσή του. Μία από τις διάφορες μελέτες του για την αναδιοργάνωση του νοσοκομείου παρουσιάστηκε στην Τ.Γ.Σ. του 1998. Ειδικές μελέτες έγιναν και από διάφορα μεγάλα γραφεία της Αιγύπτου και από την Ελλάδα από τους Ιατρούς του Κόσμου κ.α. αλλά τελικά επικράτησε η δική του. Η μηχανογράφηση όλων των τμημάτων του νοσοκομείου και η σταδιακή αναβάθμιση των τμημάτων του ήταν οι γερές βάσεις που έθεσε για την σημερινή μορφή του νοσοκομείου. Είναι γεγονός ότι αυτό επιτεύχθηκε διότι οι Κοινοτικοί Επίτροποι της δεκαετίας του '90 εμπιστεύτηκαν τον Χρήστο Καβαλή και δέχτηκαν να χρηματοδοτήσει η Κοινότητα το νοσοκομείο και να επενδύσουν σε αυτό. Στη συνέχεια η σωστή επιλογή των ατόμων για τη διαχείριση του νοσοκομείου (Κοινοτικοί Επίτροποι, ιατροί, διευθυντές κ.λ.π.) και κυρίως του Ταμία της Κοινότητος και Προϊσταμένου σήμερα του Ελληνικού Νοσοκομείου κ. Αντώνη Ιορδανίδη συνέβαλαν τα μέγιστα στην ριζική αλλαγή και αναδιοργάνωσή του.

Από το 1999 και έως τον Απρίλιο του 2001 είναι Αντιπρόεδρος της Ε.Κ.Κ. και φθάνουμε στην ιστορική Τακτική Γενική Συνέλευση της **8ης Απριλίου του 2001** στην οποία είναι εξερχόμενος και ξανά υποψήφιος για την Διαχειριστική Επιτροπή. Λίγα λεπτά πριν ξεκινήσουν οι εκλογές ο Καβαλής ανακοινώνει ενώπιον όλων ότι θα διεκδικήσει την προεδρία της Κοινότητας και ότι όποιος δεν τον θέλει για πρόεδρο ας μην τον ψηφίσει. Λέει ανοιχτά: «Ψηφίστε με μόνο αν με θέλετε για Πρόεδρο» και ο Διακουμίδης συμπληρώνει: «Ας κερδίσει ο καλύτερος». *Είχε προηγηθεί προσωπική συνάντηση των δύο μία εβδομάδα πριν στο γραφείο του τότε Προέδρου αειμνήστου Ι. Διακουμίδη.*

Εκείνη την ημέρα 8/4/2001 ο Χρήστος Καβαλής εκλέγεται πρώτος με ποσοστό πάνω από 73% (έλαβε 106 ψήφους από τα 141 έγκυρα ψηφοδέλτια) και στην συνεδρίαση που ακολουθεί εκλέγεται παμψηφεί Πρόεδρος της Ε.Κ.Κ. Το ίδιο επαναλαμβάνεται και στις τελευταίες εκλογές της Ελληνικής Κοινότητας στις 30/10/2022 όπου εκλέγεται πρώτος με ποσοστό 73% (έλαβε 153 ψήφους από τα 211 έγκυρα ψηφοδέλτια).

Λίγες ημέρες μετά την 8η Απριλίου του 2001, δημοσιεύεται άρθρο του στο «Νέο Φως» με τίτλο «Σε έξι άξονες θα κινηθεί η Κοινότητα Καΐρου» αναλύοντας τους 6 τομείς που θα εστιάσει το πρώτο διάστημα οι οποίοι είναι: η Οικονομική Πολιτική, η Παιδεία, το Ελληνικό Νοσοκομείο, η Πρόνοια, η Ακίνητη Περιουσία και η Πολιτιστική

Μια ανιδιοτελής και αδιάκοπη προσφορά στα κοινά

Κληρονομιά - Δημόσιες Σχέσεις. Στο επόμενο τεύχος ακολουθεί συνέντευξή του στον αείμνηστο δημοσιογράφο Γιώργο Ξενουδάκη με 25 καυτά ερωτήματα που απασχολούν την παροικία. Λίγους μήνες μετά, επισκέπτεται μαζί με τον Μακαριστό Πατριάρχη Αλεξανδρείας κυρό Πέτρο Ζ', τον Υπουργό Παιδείας Πέτρο Ευθυμίου, τον Πρόεδρο της Βουλής Απόστολο Κακλαμάνη, τον Υφυπουργό του ΥΠΕΞ Γρηγόρη Νιώτη και τον Υφυπουργό Υγείας Δ. Θάνο στους οποίους και αναλύει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η παροικία. Οφείλω να τονίσω ότι ο Χρήστος Καβαλής, πριν ακόμη αναλάβει την προεδρία της Ε.Κ.Κ., είχε ασχοληθεί συστηματικά εκτός από το νοσοκομείο και με άλλους τομείς της. Εκσυγχρόνισε τα γραφεία της Κοινότητας εμπλουτίζοντάς τα με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και μηχανογραφώντας το λογιστήριο και τις αποδείξεις ενοικίων των ακινήτων της Κοινότητας καθώς και τα μισθολογικά και ασφαλιστικά των υπαλλήλων μέσω μηχανογράφησης. Υπήρξε από τους πρωτεργάτες μαζί με τον Πρόεδρο Διακουμίδη για την έκδοση της εφημερίδας «Νέο Φως» από την Ελληνική Κοινότητα Καΐρου μετά τον θάνατο του δημοσιογράφου και εκδότη του Φωτός Σωκράτη Πατέρα. Έτσι από την 1η Οκτωβρίου του 1999 σε συνεργασία με την Ελληνική Κοινότητα Αλεξανδρείας εκδίδουν από κοινού τις εφημερίδες «Νέο Φως» και «Πατρίδα» αντίστοιχα. Αργότερα ο Καβαλής, για την μείωση του κόστους, κανονίζει να γίνεται η εκτύπωση στο Κάιρο. Μεριμνησε για την διατήρηση του Ιστορικού Αρχείου της Ε.Κ.Κ. στο Κάιρο και ακύρωσε τις αποφάσεις για την παραχώρησή του στο Ε.Λ.Ι.Α.Σ. ενώ παράλληλα δημιούργησε τμήμα Αρχείων σε ιδιόκτητο χώρο της Κοινότητας για την διάσωση, καταλογογράφηση και ψηφιοποίησή του.

Από το 1999 μαζί με τον τότε Μορφωτικό Ακόλουθο Γιάννη Μελαχροινούδη και τον Συντονιστή Εκπαίδευσης Κ. Δημητράσκο ξεκινούν τμήματα εκμάθησης της Ελληνικής Γλώσσας σε συνεργασία με το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και διαμορφώνεται κατάλληλα το ισόγειο του Σπετσεροπουλείου Ιδρύματος για την στέγαση Πολιτιστικού Κέντρου. Στις 21/5/2002 με το πρωτόκολλο της Μυκόνου ιδρύεται επίσημα το Ελληνικό Πολιτιστικό Κέντρο Καΐρου το οποίο διοικείται από κοινού από την Ελληνική Πρεσβεία και την Κοινότητα.

Λίγο πριν την περίοδο αυτή με παρότρυνση του Χρήστου Καβαλή ανακαινίζεται πλήρως ο 3ος όροφος του Σπετσεροπουλείου και δημιουργείται ο Ξενώνας ο οποίος στεγάζει εκπαιδευτικούς αλλά και επισκέπτες.

Μεγάλο αγώνα έχει κάνει όμως και για την διατήρηση της Ελληνόφωνης Παιδείας στο Κάιρο και ιδιαιτέρως για τη μη κατάργηση των κατευθύνσεων λόγω του μικρού αριθμού των μαθητών, για την απόσπαση των εκπαιδευτικών, για την εκμάθηση της Αγγλικής και Γαλλικής Γλώσσας στο σχολείο κ.α.

Πολλαπλά τα άρθρα για τα θέματα παιδείας, πολλές επιστολές έχουν σταλεί στο Υπουργείο αλλά και πολλές κατά καιρούς επισκέψεις στους Υπουργούς για την επίλυση θεμάτων της παιδείας. Ιδιαίτερη σημασία έχει και η υπογραφή μνημονίου συνεργασίας με τον Αρχιεπίσκοπο Σινά (Αμπέτειο Σχολή) για κοινή στρατηγική και αντιμετώπιση των κοινών προβλημάτων –που όμως δεν τέθηκε σε πλήρη εφαρμογή.

Είναι γεγονός ότι η Κοινότητα μέχρι και σήμερα καταβάλλει υπέρογκα ποσά για την διαχείριση του σχολείου και την πρόσληψη εκπαιδευτικών από Ελλάδα για την συμπλήρωση των κενών θέσεων και γίνονται μεγάλες προσπάθειες ώστε να δοθούν στα παιδιά της παροικίας ισχυρές βάσεις για να μπορούν αύριο να σταδιοδρομήσουν στην Ελλάδα και στην Αίγυπτο.

Από την στιγμή που εκλέχθηκε στην Διαχειριστική Επιτροπή προσπάθησε να οργανώσει τους νέους και να ασχοληθεί με τα προβλήματά τους και δημιούργησε αρκετές θέσεις εργασίας για αυτούς. Τον Μάρτιο του 2002, με την συμβολή του τότε Γενικού Προξένου Βασίλη Παπαϊωάννου ιδρύει τον ΣΕΝΕΚ (Σύλλογο Ελληνικής Νεολαίας Καΐρου).

Το 2003 με την βοήθεια του τότε Γενικού Προξένου Ηρακλή Αστεριάδη ιδρύει το Μεταφραστικό Τμήμα. Πρόκειται για ένα τμήμα που στεγάζεται σε ιδιόκτητο διαμέρισμα της Ε.Κ.Κ. και όχι μόνο βοήθησε την παροικία στις μεταφράσεις αλλά δημιούργησε και νέες θέσεις εργασίας σε πάνω από δεκαπέντε νέους.

Παράλληλα δημιουργεί ανεξάρτητο Νομικό Τμήμα της Κοινότητας και προσλαμβάνει δικηγόρους για να μαζευτούν όλες οι νομικές υποθέσεις σε έναν χώρο. Με εξωδικαστικές διαδικασίες μπόρεσε και μείωσε τον τεράστιο όγκο των προβληματικών δικών που είχε η Κοινότητα και διατήρησε μόνο τις ουσιαστικές. Το 2013, όταν οι συνταξιούχοι της παροικίας αντιμετωπίζουν προβλήματα με τις συντάξεις του ΕΦΚΑ (έκδοση ΑΦΜ και ΑΜΚΑ, φορολογικές δηλώσεις κ.α.) αναθέτει στην υπογράφουσα που διοικεί το Νομικό Τμήμα σε συνεργασία με τους υπαλλήλους των Γραφείων την εξυπηρέτηση των συνταξιούχων και παράλληλα ξεκινά συνεργασία με φοροτεχνικό γραφείο στην Ελλάδα για τους συνταξιούχους και όποιους παροίκους επιθυμούν. Επίσης το Νομικό Τμήμα εξυπηρετεί και παροίκους που ζητούν την βοήθεια της Κοινότητας για νομικά τους θέματα, αλλά και τα παροικιακά σωματεία.

Από την εκλογή του ως Πρόεδρος καθιερώνει τις συναντήσεις της Τρίτης. Κάθε Τρίτη απόγευμα δέχεται, μαζί με τον εκάστοτε Προϊστάμενο Πρόνοιας, τους απόρους και τους παροίκους που χρειάζονται υποστήριξη. Καθιερώνει σε συνεργασία με την Εφορεία Πρόνοιας και τα Φιλανθρωπικά σωματεία τις επισκέψεις στις οικίες των απόρων και όσων νέων αιτούνται βοήθημα για την διαπίστωση της κατάστασής τους και των αναγκών τους. Ακόμη το 2003 με πρωτοβουλία του αγοράζεται μια πολυκατοικία στην Σούμπρα για την φιλοξενία απόρων παροίκων.

Επίσης καθιέρωσε το Πασχαλιάτικο Γεύμα για όλη την παροικία, την κοινή κοπή της βασιλόπιττας της Ε.Κ.Κ. με όλα τα σωματεία, τη διαφάνεια των οικονομικών της Ε.Κ.Κ. και τη δημοσίευση των πρακτικών της Κοινότητας στο «Νέο Φως», την δημιουργία γραφείου ΣΑΕ στα Κεντρικά Γραφεία της Ε.Κ.Κ. και την έκδοση τουλάχιστον ενός βιβλίου κάθε χρόνο.

Κατά την γνώμη μου το μεγαλύτερο επίτευγμα του Χρήστου Καβαλή ήταν η έγκριση του καταστατικού της Ε.Κ.Κ. του 2003 με όλες τις ειδικές διατάξεις που διασφαλίζουν την ελληνικότητά της και την περιουσία της καθώς και η αναγνώριση της Ε.Κ.Κ. ως σωματείο που υπάγεται στο άρθρο 1 του Νόμου καθότι βασίζεται σε διακρατική συμφωνία. Αυτό επιτεύχθηκε με πολλές προσπάθειες του ιδίου σε συνεργασία με τις Αιγυπτιακές Αρχές και των Διπλωματικών Αρχών Ελλάδος και Αιγύπτου. Αξίζει να σημειωθεί ότι με το καταστατικό του 2003 επιτρέπεται για πρώτη φορά η εγγραφή των γυναικών ως μέλη της Ε.Κ.Κ. Είναι λοιπόν αυτός που έβαλε τις γυναίκες στην Κοινότητα μετά από δεκαετίες αγκύλωσης, κυρίως λόγω της επισφάλειας που είχαν οι Διαχειριστικές Επιτροπές για την αλλαγή άρθρων του καταστατικού. Το πιο πρόσφατό του επίτευγμα είναι η συγχώνευση της Ελληνικής Κοινότητας Πορτ-Σαΐντ με την Ελληνική Κοινότητα Καΐρου. Μια ιστορική συγχώνευση που ξεκίνησε με πρωτοβουλία του Έλληνα Πρέσβη Νικολάου Γαριλίδη και επιτεύχθηκε μετά από πολλές διαπραγματεύσεις του Καβαλή και του Νομικού Τμήματος της Ε.Κ.Κ. με το Δ.Σ. της Κοινότητας Πορτ-Σαΐντ και το αποτέλεσμά της ήταν να διατηρηθεί ακόμη ο Ελληνισμός στην παρίσθμια αυτή πόλη και να μην χαθεί η περιουσία της.

Στα 23 έτη που είναι Πρόεδρος έχουν περάσει αρκετοί Υπουργοί και Πρωθυπουργοί της Ελλάδος και πάντοτε σε κάθε έναν από αυτούς δίνεται ένα υπόμνημα και τους αναλύει τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες στην Αίγυπτο όπως θέματα ελληνόφωνης παιδείας, συνταξιοδοτικό και χορήγηση αιγυπτιακών υπηκοοτήτων. Ιδιαιτέρως δε για το θέμα των υπηκοοτήτων ασχολήθηκε πάρα πολύ και ετοίμασε καταλόγους από Έλληνες που είχαν κατά καιρούς αιτηθεί την υπηκοότητα και μετά από αρκετές πιέσεις σε διαφόρους πρωθυπουργούς πέτυχε να χορηγηθούν κάποιες υπηκοότητες.

Πλούσια και η πολιτιστική δράση της Κοινότητας επί προεδρίας Καβαλή όπως ο εορτασμός των Αχιλλοπουλείων σε Μαγνησία και Κάιρο το 2001, η έλευση της ολυμπιακής φλόγας από το Κάιρο τον Ιούνιο του 2004, ο εορτασμός των 100 ετών της Ε.Κ.Κ. με εκδήλωση στο Μέγαρο Μουσικής στην Αθήνα τον Οκτώβριο του 2005 και με μεγάλη μουσική εκδήλωση στις πυραμίδες τον Απρίλιο του 2006, τον εορτασμό των 300 φύλλων του Νέου Φωτός στο Κάιρο το 2009, εκδηλώσεις για το Αρχείο σε Κάιρο και Αθήνα το 2016 και 2017 αντίστοιχα, συμμετοχή της Ε.Κ.Κ. στο Πρόγραμμα «Νόστος» το 2018, τα λαμπρά θυρανοίξια του Ιερού Κοινοτικού Ναού των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης μετά την ριζική ανακαίνισή του τον Σεπτέμβριο του 2019 κ.α.

Ο Χρήστος Καβαλής έχει τιμηθεί από την Α.Θ.Μ. τον Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρο Β' για την πολυσχιδή δραστηριότητά του με το ανώτερο παράσημο του τάγματος του Αγίου Μάρκου. Επίσης και πολλά άλλα αιγυπτιώτικα σωματεία σε Αίγυπτο και Ελλάδα τον έχουν τιμήσει για το τεράστιο του έργο.

Τέλος, ο Χρήστος Καβαλής έχει διατελέσει επί σειρά ετών Αντιπρόεδρος στον Αραβοελληνικό Σύνδεσμο στο Κάιρο, είναι μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου Ελληνοαιγυπτιακής Φιλίας, έχει εκπροσωπήσει την Κοινότητα σε συνέδρια του Συμβουλίου Αποδήμου Ελληνισμού και είναι μέλος σε σχεδόν όλα τα αιγυπτιώτικα σωματεία σε Κάιρο και Ελλάδα.

Θα ήταν παράλειψή μου, να μην αναφέρω ότι στην πετυχημένη αυτή πορεία του Χρήστου Καβαλή έχουν συμβάλει και οι κατά καιρούς άξιοι συνεργάτες του, αλλά τίποτα από τα παραπάνω δεν θα είχαν υλοποιηθεί χωρίς τις πρωτοποριακές ιδέες του, την ευφυία που τον διακατέχει, την καθοδήγησή του και την σκληρή και συστηματική εργασία του.

ΝΕΟ ΦΩΣ

Ετσι θα «τρέξω» την Κοινότητα Καΐρου

Η γιορτή της Μητέρας